

428.0076

๑429ก

9.3

การวิเคราะห์แบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษที่ครูสร้างขึ้น
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในประเทศไทย

ปริญาพนธ์

ของ

ดาเรศ ไชลิวสกุล

19 พ.ธ. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา

กันยายน 2533

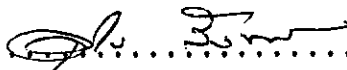
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

174409

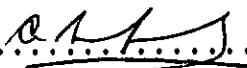
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการลอบได้พิจารณาปฏิญานินพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตวิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

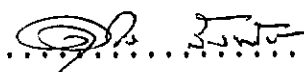
คณะกรรมการที่ปรึกษา

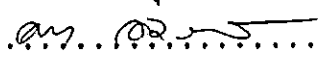
.... ประธาน
(Mr. Alec Bamford)

.... กรรมการ
(อาจารย์อูไร สังขนันท์)

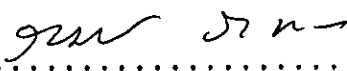
คณะกรรมการลอบ

.... ประธาน
(Mr. Alec Bamford)

.... กรรมการ
(อาจารย์อูไร สังขนันท์)

.... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ. ศรีภูมิ อัครมาส)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานินพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ค.ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่... ๕ ... เดือน... ตุลาคม ... พ.ศ. ๒๕๓๓ .....

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ Alec Bamford อาจารย์อุไร สังขนันท์ และรองศาสตราจารย์ศรีภูมิ อัครมาล ที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้ปริญญาโทฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์สุไร พงษ์ทองเจริญ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยความเมตตาอย่างดียิ่งเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้ประสาทวิชาความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ให้แก่ผู้วิจัย ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการทำปริญญาโทฉบับนี้

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความร่วมมือจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ได้กรุณาส่งแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษมายังผู้วิจัย

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และรุ่นน้องปริญญาโททุกท่าน ที่ได้ช่วยเหลือในการนำแบบทดสอบมาให้ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ และขอขอบคุณคุณสุนันท์ นฤมล ที่ช่วยเหลือด้านการพิมพ์ และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยจนปริญญาโทสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณคุณชฎาพร นาถวรานันท์ คุณพรณี ปัญญาวัฒนาพร และคุณพาวร พิงศักดิ์ ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัย และขอขอบคุณพี่ ๆ ของผู้วิจัยทุกคนที่เป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าของปริญญาโทฉบับนี้ เป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ตลอดจนครู อาจารย์ทุกท่านของผู้วิจัย ที่ท่านได้ให้ชีวิตและสติปัญญาแก่ผู้วิจัย

ตาเรศ ไชลิวสกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	
บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	11
ชนิดของแบบทดสอบ	15
ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสาร	31
ความหมายของไวยากรณ์ และความสามารถทางไวยากรณ์	34
การทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์	36
แบบทดสอบวัดโดยตรง และแบบทดสอบวัดโดยอ้อม และสภาพของ แบบทดสอบไวยากรณ์	46
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย	48
3	
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	51
4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
จำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และไม่มีข้อบกพร่อง	54

บทที่	หน้า
ลักษณะของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ	56
สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่อง	62
จำนวนของข้อบกพร่องแยกตามเนื้อหาไวยากรณ์	79
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	80
บทย่อ	80
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	80
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	80
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	81
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	83
อภิปรายผล	84
ข้อเสนอแนะ	96
บรรณานุกรม	98
ภาคผนวก	109
ประวัติย่อของผู้วิจัย	137

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	16
2	แสดงความคล้ายคลึง และความแตกต่างระหว่างการประเมินผล วินิจฉัย การประเมินผลปฏิบัติการ และการประเมินผลรวบยอด .	23
3	ประเภทของแบบทดสอบ	28
4	จำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และไม่มีข้อบกพร่องในแบบทดสอบ ไวยากรณ์แบบเลือกตอบ	54
5	แสดงลักษณะของข้อบกพร่องที่ปรากฏในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบ เลือกตอบ	59
6	จำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่องแยกตามประเภทของสาเหตุ	75
7	จำนวนของข้อบกพร่องแยกตามเนื้อหาไวยากรณ์	79

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงประเภทของแบบทดสอบโดยใช้เวลา และเนื้อหาวิชา เป็นเกณฑ์	27
2 แสดงกระบวนการของการเขียนตามคำบอก	41
3 แสดงคำร้อยลัษณะของข้อบกพร่อง	62

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

องค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการเรียนการสอนคือ การทดสอบ เพราะการทดสอบสามารถนำมาใช้ในการประเมินความรู้ความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งหลักสูตรด้วย การทดสอบเป็นเครื่องมือวัดประสิทธิภาพการสอนของครู (กัญดาธรรมมงคล. 2532 : 9) และข้อบกพร่องต่าง ๆ ของผู้เรียน ดังนั้นการทดสอบและการสอนจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด แบบทดสอบที่สร้างอย่างดีจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ และจูงใจผู้เรียน นอกจากนี้ครูยังสามารถปรับปรุงการสอนของตนเองได้จากผลของการทดสอบด้วยเช่นกัน (Heaton. 1975 : 1 - 2) ผู้เชี่ยวชาญทางภาษากล่าวว่า การทดสอบมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพราะแบบทดสอบสามารถนำมาใช้ในการสอนได้หลายอย่าง เช่น ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายในการสอนหรือไม่ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความก้าวหน้าทางภาษา และช่วยสร้างทัศนคติที่ดีทางภาษาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน (Harris. 1969 : 2 - 4 ; Madsen. 1983 : 3 - 5) แบบทดสอบที่ดีสามารถช่วยให้ครูเพิ่มประสิทธิภาพการสอนของครูเอง โดยการปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน หรือกับกลุ่มของผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น และผลที่ได้จากการทดสอบยังสะท้อนให้ทราบถึงการจัดเนื้อหารายวิชาทางภาษาที่ไม่มีประสิทธิภาพได้เช่นกัน (Heaton. 1975 : 2)

อลเดอร์สัน (Alderson) มีความเห็นว่า การศึกษาทางด้านนี้ยังไม่ได้รับความสนใจจากผู้เชี่ยวชาญทางภาษามากนัก นักภาษาศาสตร์ส่วนใหญ่สนใจศึกษาเกี่ยวกับ การสร้างอุปกรณ์การเรียน การจัดเนื้อหารายวิชา และวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มากกว่าปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ดังนั้นในการสอนภาษา ปัญหาเกี่ยวกับการทดสอบยังคงได้รับความสนใจน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับงานด้านอื่น ทั้ง ๆ ที่การ

ทดสอบมีความสำคัญเป็นที่ทราบกันอยู่ นอกจากนี้แบบทดสอบยังมีอิทธิพลต่อผู้เรียน และการเรียนรู้โดยตรงอย่างมาก (Alderson. 1987 : 23)

สปอลสกี (Spolsky) ได้กล่าวถึงแนวโน้มของการทดสอบทางภาษาไว้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ยุค คือ ยุคก่อนวิทยาศาสตร์ (Pre-scientific period) ยุคจิตมิติ-ภาษาศาสตร์โครงสร้าง (Psychometric-structuralist period) และยุคการผสมผสานของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Integrative-sociolinguistic period) ในยุคแรกจะเน้นการทดสอบความสามารถเกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษา แบบทดสอบที่มักนำมาใช้คือ แบบทดสอบแบบอัตนัย ต่อมาในยุคที่ 2 จะเน้นทดสอบองค์ประกอบย่อยของภาษา ที่เนื่องมาจากแนวคิดแบบจุดภาษา (Discrete point approach) ในยุคนี้จึงใช้แบบทดสอบแบบปรนัยแทนแบบทดสอบแบบอัตนัย ยุคที่ 3 จะเน้นทดสอบเกี่ยวกับความสามารถในการนำภาษาไปใช้จริง (Language use) ฉะนั้นการเขียนตามคำบอก (Dictation) และแบบทดสอบแบบโคลซ (Cloze procedure) จึงนำมาใช้ในการทดสอบทางภาษา (Clark. 1983 : 431 - 433 ; Finocchiaro. 1983 : 262 - 265 ; Madsen. 1983 : 5 - 8)

จากแนวโน้มของการทดสอบทางภาษาดังกล่าวข้างต้น เนื้อหาของแบบทดสอบในปัจจุบันนี้เน้นที่ความสามารถในการนำภาษาไปใช้จริง และความสามารถเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา (Language usage) ฉะนั้นการที่ผู้เรียนจะมีความสามารถดังกล่าวได้ ต้องมีองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้คือ

1. ความสามารถทางไวยากรณ์ (Grammatical competence)
2. ความสามารถเกี่ยวกับสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic competence)
3. ความสามารถในการใช้ข้อความต่อเนื่อง (Discourse competence)
4. ความสามารถเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ที่ว่า รูปลักษณะของภาษามีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด (Probability rules of occurrence)
5. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Strategic competence)

อัจฉรา วงศ์โสมร. 2529 : 58 - 59 ; อุไรวรรณ ศฤงคารนันต์. 2527 : 20 - 21)

จึงสรุปได้ว่า การทดสอบยังคงมีความสำคัญต่อการสอน และจะต้องมีการพัฒนา อยู่เสมอ ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านแนวความคิดของการสอนภาษา เนื้อหาของแบบทดสอบเป็นสิ่งที่จะสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งต่าง ๆ ได้ แต่เนื้อหาของแบบ ทดสอบจะเป็นเช่นไรนั้น สิ่งหนึ่งที่จะต้องนำมาประกอบการพิจารณา คือ จุดมุ่งหมายของ หลักสูตร

เนื่องจากผู้วิจัยได้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และพบว่าแบบทดสอบที่ ใช้ภายในโรงเรียนมัธยมศึกษานั้นยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเฉพาะแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น ซึ่งจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีดังนี้

1. ให้มีพัฒนาการในด้านความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารอย่างถูกต้อง และเหมาะสมตามกาลเทศะ
2. เพื่อฝึกทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้ใช้ประโยชน์ได้ในชีวิต ประจำวัน ในงานอาชีพ และการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นตามวัย และศักยภาพของผู้เรียน
3. ให้มีพัฒนาการในการอ่าน และการฟัง เพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม อยู่เสมอ และเพื่อพัฒนาความรู้สึกรักนึกคิด
4. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาอันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2524 : 40)

เมื่อพิจารณาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้วพอจะสรุปได้ว่า

จุดมุ่งหมายข้อ 1 คำว่า "ถูกต้อง" หมายถึง ความสามารถทางไวยากรณ์ และคำว่า "กาลเทศะ" เป็นความสามารถด้านสังคมภาษาศาสตร์ และความสามารถในการใช้ข้อความต่อเนื่อง

จุดมุ่งหมายข้อ 2 เป็นความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ กัน และความสามารถเหล่านี้ก็รวมทั้งความสามารถทางด้านไวยากรณ์ด้วย

จุดมุ่งหมายข้อ 3 มีความสามารถทางไวยากรณ์แฝงอยู่ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้เข้าใจการพูด และเขียนได้อย่างถูกต้อง

จุดมุ่งหมายข้อ 4 ไม่มีความสามารถทางไวยากรณ์เกี่ยวข้องกับด้วยเลย

กาญจนา ปรามพาล ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า หลักสูตรในระดับนี้จะเน้นที่ความสามารถในการใช้ภาษามากกว่าความสามารถที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา (กาญจนา ปรามพาล. 2528 : 42 - 51) ด้วยเหตุนี้เองผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และเนื้อหาของแบบทดสอบก็ควรจะเกี่ยวข้องกับความสามารถเหล่านี้

ในการทดสอบทางภาษาอาจจะใช้แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective test) หรือแบบอัตนัย (Subjective test) เพื่อวัดความสามารถทางภาษาในด้านต่าง ๆ ให้ตรงกับหลักสูตรได้ แบบทดสอบแบบอัตนัยต่างจากแบบปรนัยตรงที่ ผู้ตรวจให้คะแนนจะต้องใช้วิจารณญาณของตนเองก่อนที่จะให้คะแนน (Henning. 1987 : 4)

แบบทดสอบแบบอัตนัยไม่เป็นที่นิยมมากเท่ากับแบบปรนัยเพราะ ขาดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ลื่นเปลื้องค่าใช้จ่ายในการตรวจ ต้องใช้เวลามากในการตอบ และทำแบบทดสอบประเภทนี้ นอกจากนี้ผู้ตรวจให้คะแนนไม่มีความเชื่อมั่น ซึ่งมีสาเหตุมาจากความรู้สึกส่วนตัวของผู้ตรวจต่อผู้เรียน (Halo effect) วิจารณญาณของผู้ตรวจให้คะแนน (Personal judgement) และปัจจัยอื่น ๆ (Extraneous factors) (Marshall. 1972 : 24 - 30) แต่แบบทดสอบชนิดนี้ยังเป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างหนึ่งสำหรับการเรียนการสอน

แบบทดสอบแบบอัตนัยมีหลายรูปแบบ เช่น การแปล (Translation) การเขียนเรียงความ (Composition) และการสัมภาษณ์ (Interview) ส่วนแบบทดสอบแบบปรนัยก็มีหลายรูปแบบเช่นกัน ได้แก่ แบบจับคู่ (Matching items) แบบถูกผิด (True-false items) การเขียนตามคำบอก (Dictation) และแบบเลือกตอบ (Multiple-choice items)

สำหรับแบบเติมคำ (Completion test) และแบบโคลซ (Cloze test) เป็นได้ทั้งแบบปรนัยและอัตนัย แต่ตามความคิดของฮีตัน (Heaton) แล้ว ทั้ง 2 แบบนี้เป็นแบบปรนัยมากกว่าแบบอัตนัย (Heaton. 1975 : 119 - 121) ถ้าแบบโคลซตรวจให้คะแนนโดยการพิจารณาว่า คำตอบที่ถูกต้องจะต้องเป็นคำคำเดียวกับคำเดิมที่ละไว้ จะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย และวิธีการตรวจให้คะแนนอีกวิธีหนึ่งคือพิจารณาว่า คำทุกคำที่เหมาะสมเป็นคำตอบที่ถูกต้องจะเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย

แบบทดสอบแบบปรนัยที่ได้รับความนิยมมากคือ แบบเลือกตอบ ซึ่งเนื่องมาจากเหตุผลหลายประการ เช่น มีความเชื่อมั่นสูง การตรวจให้คะแนนสามารถทำโดยใครก็ได้ ฯลฯ

ถึงแม้ว่าแบบทดสอบชนิดนี้จะมีข้อดีอยู่หลายประการก็ตาม แต่ข้อจำกัด และปัญหาในการสร้างแบบทดสอบชนิดนี้ยังคงมีอยู่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบเป็นแบบทดสอบที่สร้างยาก และผู้สร้างจะต้องเขียนตัวเลือกอย่างน้อย 3 ตัวเลือกสำหรับข้อสอบแต่ละข้อ และตัวลวง (Distracter) ที่ดีสร้างได้ยาก ถ้าตัวลวงไม่ดีพอจะทำให้แบบทดสอบนั้นง่ายเกินไปสำหรับผู้เรียน (กมลทิพย์ อธิการยานันท์. 2530 : 2) ข้อสอบบางข้อมีคำตอบถูกมากกว่า 1 คำตอบ หรือข้อสอบบางข้อไม่มีคำตอบที่ถูกเลย คำสั่งไม่ชัดเจน ภาษาที่ใช้ไม่สามารถสื่อสารได้ดี และการพิมพ์ไม่ดีพอ (สมทรง จันทรสุเทพ. 2520 : 24 - 27, 73)

ปัญหาอื่น ๆ ของแบบทดสอบแบบเลือกตอบ คือ ข้อสอบบางข้ออาจแนะนำคำตอบให้ข้อสอบข้ออื่น ตัวลวงบางข้อสร้างขึ้นมาและทำให้เกิดความสับสนแก่ผู้เรียนซึ่งไม่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ หรือตัวลวงบางข้อสร้างไว้เสมือนกับเป็นกับดักผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจผิด แบบทดสอบชนิดนี้ควรจะนำมาใช้ในการทำนายข้อบกพร่อง หรือแยกเด็กที่เรียนเก่งกับเด็กที่เรียนอ่อนเท่านั้น ฟิชเชอร์ (Fischer) ได้ให้ความเห็นว่าแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพ ควรจะทำให้ผู้เรียนที่ไม่มั่นใจเกิดความลังเลเท่านั้น (Fischer. 1981 : 209)

หลังจากการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ วิชาภาษาอังกฤษที่ครูสร้างขึ้น แล้วพบข้อบกพร่อง เราสามารถทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ได้โดยใช้แบบทดสอบรูปแบบอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบแบบเติมคำ การแปล การเขียนเรียงความ การสัมภาษณ์ และการเขียนตามคำบอก เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงข้อบกพร่องดังกล่าว

เนื่องจากแบบทดสอบแบบเลือกตอบเป็นที่นิยมใช้กันมากเพราะ ตรวจให้คะแนนง่าย และการตรวจสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว แต่จากการวิจัยที่ผ่านมาพบว่า แบบทดสอบชนิดนี้มีข้อบกพร่องอยู่หลายประการ เช่น ตัวลวงที่ดีสร้างได้ยาก มีคำตอบถูกมากกว่า 1 คำตอบ ฯลฯ รวมทั้งครูจำนวนหนึ่งไม่สามารถสร้างแบบทดสอบแบบเลือกตอบ

ที่ดี เพื่อนำมาใช้ในการวัดผลได้ เพราะขาดความรู้ในการสร้างแบบทดสอบ และเท่าที่ผ่านมาครุณิยมิใช่แบบทดสอบชนิดนี้วัดความสามารถของผู้เรียนทุก ๆ ทักษะ เช่น การพูด และการเขียน นอกจากนี้ข้อสอบจำนวนมากในแบบทดสอบยังใช้วัดเฉพาะกฎเกณฑ์ของภาษา และการใช้กฎนั้น (Bowen. 1974 : 11) ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะประเมินคุณภาพแบบทดสอบแบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษ ที่ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในประเทศไทย เพื่อดูว่าแบบทดสอบนี้จะมีข้อบกพร่องหรือไม่เพียงใด เพื่อเสนอแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องนั้น พร้อมทั้งหาข้อสรุปเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบทดสอบประเภทนี้ให้มีคุณภาพมากขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อหาจำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และไม่มีข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ
2. เพื่อศึกษาลักษณะของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ
3. เพื่อศึกษาสาเหตุของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบจำนวนของข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และไม่มีข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ
2. ทำให้ทราบลักษณะของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ
3. ทำให้ทราบสาเหตุของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ
4. ทำให้ทราบแนวทางในการให้ความช่วยเหลือแก่ครู เพื่อให้ข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบลดน้อยลง
5. ทำให้ทราบแนวทางปฏิบัติสำหรับครูในการสร้างแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษหลัก ซึ่งได้แก่รายวิชา อ.411 หรือ อ.412 ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 อ.513 หรือ อ.514 ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ อ.615 หรือ อ.616 ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ครูสร้างขึ้น ในปีการศึกษา 2531 - 2532 ใช้สำหรับประเมินผลปลายภาคเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน และกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และการเลือกกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) แบบทดสอบทั้งหมดมีจำนวน 120 ชุด ซึ่งเลือกมาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 40 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนเหล่านี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple-choice test) คือ ชุดของคำถามที่นำมาใช้ในการวัดความสามารถของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย คำถาม (Stem) และตัวเลือก (Response) ตัวเลือกที่ผิดเรียกว่า ตัวลวง (Distracter) และในแต่ละข้อคำถามจะมีตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว

แบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเลือกตอบ (Multiple-choice English grammar final test) คือ แบบทดสอบแบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้วัดความรู้เกี่ยวกับระบบคำ (Morphology) และวากยสัมพันธ์ (Syntax) สำหรับนำมาใช้ในการประเมินผลปลายภาคเรียน

ลักษณะของข้อบกพร่อง (Characteristic of fault) คือ แบบทดสอบแบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีข้อผิดพลาด หรือความไม่สมบูรณ์ที่ควรได้รับการปรับปรุง โดยที่ในแต่ละข้อของแบบทดสอบมีลักษณะดังนี้

มีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่าหนึ่งคำตอบ

ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง

"red" เพิ่มเข้ามา ซึ่งคำคำนี้ไม่มีในคำถาม

4. การพิมพ์ (Typing) เช่น

The water-heater wasn't working, so she couldn't have a bath; _____, she couldn't phone her friends to tell them she'd be late because the phone was out of order.

- a. all the same   b. further more
c. as if   d. although

คำถามข้อนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องเพราะ ข้อ b พิมพ์ผิด

5. การสะกด (Spelling) เช่น

... Thank you for your letter   1   I   2 .

2. a. has just recieved   b. recieved

- c. have just recieved   d. recieve

คำถามข้อนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องเพราะ recieve สะกดผิด

6. เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)

She was thirsty; _____, she refused to take the soft drink.

- a. for   b. therefore

- c. however   d. unless

คำถามข้อนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องเพราะ เครื่องหมายวรรคตอนในประโยค
คำถาม : _____ . ผิด

7. ความสัมพันธ์ต่อเนืองของข้อความ (Discourse)

Must you leave at once?

No, I _____.

- a. mustn't   b. don't need

- c. really must   d. needn't

คำตอบข้อ c และ d ถูกต้อง เมื่อตีความหมายของประโยคคำถามเป็นการ

เชื่อเชิญ และคำถาม

8. ความหมายและไวยากรณ์ (Semantics and Grammar)

The little girl was very _____ when her father promised to buy her a doll.

- (a) exciting   b. excitable
c. excite   d. excited

ข้อ a ผิด เพราะ ไวยากรณ์ และข้อ b และ d ถูกต้องเนื่องจากความหมาย

9. อื่น ๆ (Miscellaneous) คือ สาเหตุของข้อบกพร่องนั้นไม่สามารถจัดอยู่ในสาเหตุทั้ง 8 ประเภทได้ ซึ่งได้แก่

- 9.1 ตัวเลือก 2 ข้อเหมือนกัน
9.2 ผู้เฉลยให้คำตอบที่ถูกต้องมา 2 คำตอบ
9.3 ข้อบกพร่องนั้นเกิดจากไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน
9.4 ข้อบกพร่องนั้นเกิดจากไวยากรณ์ และการสะกด
9.5 ข้อบกพร่องนั้นเกิดจากไวยากรณ์ และผู้เฉลยให้คำตอบที่ถูกต้อง

มา 2 คำตอบ

- 9.6 คำถามไม่ถูกต้อง และนิมฟ์ผิด

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

วงการศึกษาในปัจจุบันนี้ ต่างเล็งเห็นความสำคัญของการทดสอบ และยอมรับว่า การทดสอบเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้และการสอน ทั้งนี้เพราะว่า หลังจากที่ครูได้สอนไปแล้วย่อมต้องอยากทราบว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การทดสอบเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งที่จะต้องสอดคล้องกับการเรียนรู้และการสอน นอกจากนี้ออลเลอร์ (Oller) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนการสอนและการทดสอบไว้ว่า การเรียนการสอน และการทดสอบแยกจากกันไม่ได้ แต่สิ่งที่สอบควรมีประโยชน์กับผู้เรียนในการช่วยให้ใช้ภาษาได้ ช่วยผู้เรียนให้พัฒนาการเรียนรู้จนได้ระบบของภาษาที่ 2 และสามารถใช้ภาษาได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด (กาญจนา ปราบพาล. 2530 : 505 - 506 ; อ้างอิงมาจาก Oller. 1986 : 11)

เดวิส (Davies) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า แบบทดสอบ คือ ชุดของกิจกรรมที่มอบหมายให้กับกลุ่มของผู้เรียน เพราะแบบทดสอบสร้างขึ้นโดยอาศัยพื้นฐานของความเป็นเอกพันธ์

"a test is a set of tasks (usually related ones, since a test is structured round the principle of homogeneity) given to a group of learners." (Davies. 1971 : 95)

อัจฉรา วงศ์โสธร ได้กล่าวถึงการทดสอบทางภาษาไว้ว่า เป็นศาสตร์ประยุกต์ที่นำเอาทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ จิตวิทยา และการศึกษามาประยุกต์เข้าด้วยกัน (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2529 : 2 - 7)

ออลเลอร์ (Oller) มีความเห็นว่า แบบทดสอบทางภาษาเป็นเรื่องมีที่นำมาใช้วัดความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศว่าได้เรียนรู้ไปแล้วมากน้อยเพียงใดในการเรียนแต่ละรายวิชา หรือส่วนหนึ่งของรายวิชา

"a language test is a device that tries to assess how much has been learned in a foreign language course or some part of a course." (Oller, 1979 : 1 - 2)

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า การทดสอบและการสอนมีความสัมพันธ์กัน และแนวคิดของการทดสอบทางภาษาได้มีการพัฒนารูปแบบและเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดทางการสอนอยู่เสมอ ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า แนวคิดของการทดสอบทางภาษาจะต้องพัฒนาควบคู่ไปกับวิธีสอน

สปอลสกี (Spolsky) ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของการทดสอบภาษาต่างประเทศ และภาษาที่สองไว้ โดยการแบ่งแนวโน้มของการทดสอบทางภาษาออกเป็น 3 ยุค ด้วยกันคือ

1. ยุคก่อนวิทยาศาสตร์ (Pre-scientific period or traditional period) ก่อน ค.ศ. 1950 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนในยุคนี้คือ การสอนไวยากรณ์ และแปล (Grammar-translation) และการอ่าน เทคนิคที่ใช้ในการสอนจะเน้นที่การแปลเนื้อเรื่องที่อ่าน ดังนั้นการทดสอบจึงขึ้นอยู่กับวิจาร์ณญาณของผู้สอนแต่ละคน และการทดสอบทางภาษาจะไม่เน้นเรื่องความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรง แนวคิดจึงแตกต่างกันมาก และชนิดของแบบทดสอบที่นำมาประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายของการสอนไม่สอดคล้องกับแนวคิดของการประเมินผลที่ต้องการประเมินความสามารถที่แท้จริงทางภาษา (Finocchiaro, 1983 : 262)

2. ยุคจิตมิติ-ภาษาศาสตร์โครงสร้าง (Psychometric-structuralist period) ต้น ค.ศ. 1950 ถึงช่วงหลังของ ค.ศ. 1960 เทคนิคการสอนที่นิยมใช้ในยุคนี้คือ การสอนแบบฟัง-พูด (Audio-lingual method) ลาโด (Lado) และคนอื่น ๆ ได้สนใจศึกษาภาษาโดยแยกภาษาออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ และศึกษาภาษาในลักษณะของการศึกษาคำศัพท์เชิงแย้ง (Contrastive analysis) ซึ่งการศึกษาในลักษณะนี้จะทำให้ทราบปัญหาของผู้เรียน และสามารถคาดการณ์ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในการเรียนรู้ภาษาได้ ดังนั้นความรู้ทางภาษาจะแยกออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ และแบบทดสอบที่นำมาใช้ทดสอบจะเป็นแบบทดสอบจุดภาษา (Discrete-point test) ที่มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยที่ได้มาตรฐาน รูปแบบของแบบทดสอบปรนัยที่นิยมใช้

คือ แบบเลือกตอบ ซึ่งเนื้อหาของแบบทดสอบจะเกี่ยวกับปัญหาของผู้เรียนที่สืบเนื่องมาจากการศึกษาภาษาศาสตร์เชิงแย้ง (Clark, 1983 : 431 - 432) ลาโด (Lado) มีความเห็นเกี่ยวกับการทดสอบทางภาษาในยุคนี้ว่า

"to test the learning problems, on the ground that knowing the problems is knowing the language ... testing the problems is testing the language." (Lado, 1961 : 20)

3. ยุคการผสมผสานของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Integrative sociolinguistic period) เริ่มต้นตั้งแต่ช่วงแรกของ ค.ศ. 1970 วิธีการทดสอบ จุลภาษา และแนวคิดการศึกษามานุษยวิทยาโครงสร้างในยุคที่ 2 ได้เปลี่ยนมาเป็นแนวคิดทางการสอนที่เน้นการเรียนรู้ทางภาษา และการนำภาษาไปใช้จริง (Language use) ในยุคนี้อัลสกี (Spolsky) เชื่อว่าการทดสอบเฉพาะองค์ประกอบย่อยของภาษานั้นจะไม่ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพได้ ดังนั้นการทดสอบทางภาษาควรเป็นการทดสอบทักษะภาษารวม (Clark, 1983 : 432)

ความแตกต่างกันทางด้านแนวความคิดของการทดสอบทางภาษาใน 3 ยุค ที่ผ่านมามีสามารถแสดงให้เห็นได้จาก การเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติต่อการทดสอบแบบ การเขียนตามคำบอก (Dictation test) ในยุคก่อนวิทยาศาสตร์ (Pre-scientific period) การเขียนตามคำบอกเป็นที่นิยมใช้ในการทดสอบทางภาษา เพราะเกี่ยวข้องกับการสอนแปล และการสอนอ่าน (Stansfield, 1985 : 121) นอกจากนี้การเขียนตามคำบอกยังจัดว่าเป็นแบบทดสอบความสามารถในการสะกดคำ ทั้งนี้เพราะว่า ในสมัยที่ผ่านมานั้น เราใช้การทดสอบนี้ทดสอบความสามารถทางด้านนี้ (Cohen, 1980 : 110) และความสามารถในการฟัง ในยุคนี้การเขียนตามคำบอกจึงจัดว่าเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการสอน แต่ในยุคที่ 2 ยุคจิตมิติ-ภาษาศาสตร์โครงสร้าง (Psychometric-structuralist period) ไม่นิยมใช้การเขียนตามคำบอก เพราะลักษณะของการเขียนตามคำบอกนั้นไปเกี่ยวข้องกับการสอนแปล และดังที่ได้กล่าวแล้วว่า วิธีการสอนที่นิยมใช้ในยุคนี้คือ การสอนแบบฟัง-พูด ซึ่งพื้นฐานทางความคิดของวิธีการสอนแบบนี้เชื่อว่า "ภาษาคือ ชุดของนิสัย" (Language is a set of habits.) และรากฐานของความคิดนี้มาจากจิตวิทยาการเรียนการสอน การเขียนตามคำบอก จึงไม่

เกี่ยวข้องกับแนวความคิดนี้ และพฤติกรรมที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสาร (Stansfield, 1985 : 124) นอกจากนี้การเขียนตามคำบอกยังไม่ใช้รูปแบบของการทดสอบจุลภาษา ลาโด (Lado) ได้วิจารณ์การเขียนตามคำบอกไว้ในหนังสือ "Language Testing" ดังนี้

การเขียนตามคำบอกไม่สามารถนำมาใช้ทดสอบความสามารถด้านการใช้คำศัพท์ การฟัง และการลำดับคำหรือความได้ เพราะครอ่านข้อความที่นำมาใช้ในการเขียนตามคำบอกอย่างช้า ๆ และบอกคำต่าง ๆ ไปแล้ว รวมทั้งผู้เรียนยังสามารถเดาคำศัพท์จากบริบทได้ในกรณีที่ไม่ได้ยินเสียง การเขียนตามคำบอกสามารถนำมาใช้ในการทดสอบการสะกดคำ หน่วยคำเติม (Inflection) และเครื่องหมายวรรคตอนได้ แต่การทดสอบความสามารถเหล่านี้สามารถทดสอบได้โดยการใช้เทคนิคอื่น ๆ ที่ไม่ยุ่งยากเท่ากับการเขียนตามคำบอก ดังนั้นการเขียนตามคำบอกจึงสามารถประเมินความสามารถทางภาษาได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น (Lado, 1961 : 34)

จากเหตุผลดังกล่าว การเขียนตามคำบอกจึงไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในการทดสอบทางภาษา เพราะบริบทที่ปรากฏอยู่ในข้อความที่อ่านจะช่วยให้ผู้เรียนจำคำนั้น ๆ ได้ (Stansfield, 1985 : 126) บุคคลอื่น ๆ ที่มีความคิดเห็นคล้าย ๆ กับลาโด (Lado) ได้แก่ บรู๊ค (Brook) และริเวอร์ส (Rivers) บรู๊ค (Brook) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนตามคำบอกสามารถบอกได้ว่า ผู้เรียนสามารถเขียนได้ดีเพียงไร ซึ่งสภาพของการทดสอบในลักษณะเช่นนี้ผิดไปจากสถานการณ์จริงของการใช้ภาษาในการสื่อสาร (Stansfield, 1985 : 124 - 125 ; citing Brook, 1960 : 268 - 269)

ระหว่างยุคที่ 3 ยุคภาษาศาสตร์การผสมผสานของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Integrative-sociolinguistic period) การเขียนตามคำบอกได้กลับมาเป็นที่นิยมใช้อีกครั้งหนึ่ง ออลเลอร์ (Oller) ได้สรุปลักษณะและประโยชน์ของการเขียนตามคำบอกไว้ว่า การเขียนตามคำบอกเป็นแบบทดสอบที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้ในการทดสอบการฟัง และความสามารถในการใช้ภาษาทั้งหมดที่เป็นส่วนรวม (Overall language proficiency) การเขียนตามคำบอกเป็นเสมือนกับเครื่องมือการประเมินผลจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguistic) ที่มีความเที่ยงตรง และยังมีส่วน

ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการใช้ไวยากรณ์แห่งความคาดหวัง (Internalized expectancy grammar) และข้อดีของแบบทดสอบนี้สร้างง่าย ใช้งานง่าย และตรวจให้คะแนนง่าย (Stansfield, 1985 : 126) กระบวนการของการเขียนตามคำบอกผู้เรียนไม่สามารถได้ยินคำต่าง ๆ ในลำดับที่แน่นอน และเขียนสิ่งที่ได้ยินลงไป แต่ผู้เรียนจะต้องรับข้อมูลทางการฟัง และเขียนประโยคออกมา ซึ่งประโยคนั้น ๆ จะต้องมีความหมาย และกระบวนการเหล่านี้ เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน การทดสอบประเภทนี้เป็นการทดสอบแบบบูรณาการ ทำให้ทราบข้อบกพร่องของผู้เรียนได้อีกด้วย (Oller, 1971 : 257)

ในการทดสอบแต่ละครั้งนั้น ผู้ทำการทดสอบจะต้องมีจุดมุ่งหมายของการทดสอบทุกครั้ง จุดมุ่งหมายของการทดสอบมีอยู่หลายประการด้วยกัน เช่น

1. ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน
2. ประเมินขีดความสามารถของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แสดงให้เห็นถึงข้อบกพร่องของผู้เรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศ
4. จัดอันดับของผู้เรียนให้อยู่ในอันดับที่เหมาะสมเพื่อการสอนดำเนินไป

อย่างมีประสิทธิภาพ

5. บอกให้ครูทราบว่าผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้ดีเพียงใด (Finocchiaro, 1973 : 12 - 13 ; Savignon, 1983 : 247)

ชนิดของแบบทดสอบ

กระบวนการของการทดสอบมีลักษณะคล้ายคลึงกับกระบวนการสอนตรงที่จะต้องมี การเตรียมล่วงหน้า ก่อนที่จะทำการสอนครูจะต้องถามตนเองว่า ครูต้องการให้ผู้เรียนสามารถทำอะไรได้ (What is it we want the learners to be able to do ?) จากนั้นครูจึงเริ่มวางแผนการสอน อินแกรม (Ingram) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า ผู้ทำการทดสอบจะต้องทราบก่อนว่า พฤติกรรมประเภทใดที่ครูต้องการทำการทดสอบ เมื่อครูมีจุดมุ่งหมายดังกล่าวแล้วแบบทดสอบทุกชุดก็จะมีจุดมุ่งหมายด้วยเช่นกัน แบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดยไม่มีจุดมุ่งหมายที่แน่ชัดแล้ว จะถือว่าแบบทดสอบ

ชุดนั้น ๆ ไม่มีประโยชน์สำหรับการเรียนการสอน โดยปกติแล้วแบบทดสอบไม่มีคุณค่าในตัวเอง แต่แบบทดสอบจะมีคุณค่าเมื่อสามารถนำมาใช้วัดได้อย่างเที่ยงตรงและเชื่อมั่น (Ingram. 1968 : 70 - 76) แบบทดสอบทางภาษามีอยู่หลายประเภทด้วยกัน ซึ่งแบบทดสอบแต่ละประเภทจะแตกต่างกันที่ จุดมุ่งหมาย กลุ่มของผู้เรียนที่ทำการทดสอบ และเนื้อหาทางภาษาที่จะนำมาทดสอบ ดังนั้นจึงแบ่งแบบทดสอบทางภาษาออกเป็น 5 ประเภทตามจุดมุ่งหมายของการทดสอบดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test, attainment test or progress test)

นักวิชาการ	คำที่ใช้เรียก	ลักษณะของแบบทดสอบประเภทนี้
บรัมฟิท (Brumfit) (Brumfit. 1983 : 123 - 124)	แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ (Achievement or attainment test)	- ใช้ทดสอบปลายภาคเรียน หรือตอนสุดท้าย ของการสอนที่สำคัญ ๆ ในแต่ละช่วง - ใช้ทดสอบสิ่งที่สอนไปแล้วว่าได้ผลดีเพียงใด - เนื้อหาของแบบทดสอบประเภทนี้จะต้องยึด ตามเนื้อหาของหลักสูตร และสิ่งที่ได้สอน ไปแล้วในชั้นเรียนเท่านั้น
ลาโด (Lado) (Lado. 1961 : 369)	แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ (Achievement test)	- พยายามที่จะทดสอบว่าผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับ ภาษามากน้อยเพียงใด
ฮีตัน (Heaton) (Heaton. 1975 : 162 - 163)	แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ (Achievement test)	1. แบบทดสอบความก้าวหน้า (Progress test) - วัดความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของ ผู้เรียน

นักวิชาการ	คำที่ใช้เรียก	ลักษณะของแบบทดสอบประเภทนี้
<p>อินแกรม (Ingram) (Ingram, 1968 : 70 - 76)</p>	<p>แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ (Achievement or attainment test)</p>	<p>- เป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ และสนใจในการเรียนการสอน</p> <p>2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์</p> <p>- มีลักษณะคล้ายคลึงกับแบบทดสอบความ ก้าวหน้า แต่เป็นแบบทดสอบที่ใช้อย่าง เป็นทางการมากกว่าแบบทดสอบความ ก้าวหน้า</p> <p>- ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ครอบคลุม เนื้อหามากกว่า แบบทดสอบความ ก้าวหน้า</p> <p>- แบบทดสอบชนิดนี้อยู่บนพื้นฐานของการ คาดคะเนในสิ่งที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้</p> <p>- ใช้ประเมินความสามารถที่แท้จริงของ ผู้เรียนในการเรียนรู้ โดยสัมพันธ์กับการ เรียนรู้ที่ได้คาดการณ์ไว้แล้ว และการ ทดสอบประเภทนี้ จะต้องสามารถตอบ คำถามได้ว่าผู้เรียนรู้ในสิ่งที่ได้เรียนมา แล้วมากน้อยเพียงใด</p> <p>- ใช้ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ผู้เรียนในปัจจุบันว่า ผู้เรียนเรียนรู้มาก น้อยเพียงใด โดยไม่พิจารณาว่าผู้เรียน มีวิธีการเรียนรู้อย่างไร หรือ ความ สามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็น เช่นไร</p>

นักวิชาการ	คำที่ใช้เรียก	ลักษณะของแบบทดสอบประเภทนี้
<p>แฮร์ริสัน (Harrison) (Harrison. 1983 : 7)</p>	<p>แบบทดสอบประเมินผลรวบยอด (Summative test) หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test)</p>	<p><u>หมายเหตุ</u> อินแกรม (Ingram) ได้กล่าวว่า Achievement test นี้ไม่เหมือนกับ Attainment test และ Attainment test บางประเภทจัดว่าเป็น Achievement test ในขณะที่เดียวกัน Attainment test ก็สามารถเป็นแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา (Proficiency test) ได้ ซึ่งความคิดของอินแกรม (Ingram) นี้ แตกต่างไปจากบุคคลอื่น ๆ นักวิชาการโดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าแบบทดสอบทั้ง 2 ประเภทนี้หมายถึง แบบทดสอบประเภทเดียวกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ทดสอบสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้วในช่วงระยะเวลาที่นานกว่าแบบทดสอบวินิจฉัย (Diagnostic test) - แบบทดสอบชนิดนี้จะครอบคลุมเนื้อหา มากกว่าแบบทดสอบวินิจฉัย - ปัญหาอย่างหนึ่งของแบบทดสอบประเภทนี้ คือ การเลือกส่มเนื้อหาที่จะนำมาทดสอบ เพราะสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วใน 1 ปี ไม่สามารถนำมาทดสอบได้ภายใน วัน
<p>กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวง</p>	<p>การประเมินผลปลายภาคเรียน</p>	<p>การประเมินผลปลายภาคเรียน คือ การประเมินเมื่อสิ้นการสอนในแต่ละราย</p>

นักวิชาการ	คำที่ใช้เรียก	ลักษณะของแบบทดสอบประเภทนี้
<p>ศึกษาธิการ. 2523 : 9 - 117)</p>	<p>(Summative test or final examination)</p>	<p>วิชา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบผลการ พัฒนาการด้านการเรียนรู้ทั้งหมด ในราย วิชาที่เรียนว่าถึงปลายภาคเรียนนักเรียนมี ความสามารถในระดับใด</p> <p>การประเมินผลปลายภาคเรียน ผู้สอน จะต้องประเมินให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์ ของรายวิชานั้น แต่เนื่องจากระยะเวลา การประเมินผลมีน้อย และบางจุดประสงค์ อาจจะมีปัญหาในการประเมิน เช่น จุดประสงค์ทางด้านปฏิบัติซึ่งต้องใช้เวลา ก็อาจจะประเมินเฉพาะจุดประสงค์ปลาย ทางหรือจุดประสงค์ที่สำคัญ แต่ทั้งนี้ จุดประสงค์ปลายทาง หรือจุดประสงค์ที่ สำคัญจะต้องเป็นตัวแทนของจุดประสงค์ ทั้งหมด การประเมินผลปลายภาคเรียน เป็นการประเมินเพื่อดูผลรวมอีกครั้งหนึ่ง</p>
<p>บลูม (Bloom) (Bloom. 1971 : 61 - 73)</p>	<p>แบบทดสอบ ประเมินผลรวบยอด (Summative test)</p>	<p>- ใช้ประเมินระดับความสามารถของผู้เรียน ในสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วตลอดทั้งเทอม หรือ บางช่วงที่สำคัญ ๆ</p> <p>- ใช้ตัดสินผลการเรียน และรายงานผลนั้น ต่อผู้ปกครอง และผู้บริหารของโรงเรียน</p> <p><u>หมายเหตุ</u></p> <p>ความคิดของบลูม (Bloom) นี้ เกี่ยว กับการประเมินผลการเรียนรู้โดยทั่ว ๆ ไป</p>

นักวิชาการ	คำที่ใช้เรียก	ลักษณะของแบบทดสอบประเภทนี้
		ไม่ได้เฉพาะเจาะจงว่าเป็นรายวิชาใดวิชาหนึ่ง

จากลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น พอจะสรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ใช้วัดความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนแต่ละเทอม หรือแต่ละรายวิชา เนื้อหาของแบบทดสอบประเภทนี้จะยึดตามหลักสูตร และตามความคิดของบลูม (Bloom) แล้ว ผลที่ได้จากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์สามารถนำมาตัดสินผลการเรียน ทำนายความสำเร็จของผู้เรียนในการเรียนเทอมต่อไป ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน และเปรียบเทียบผลการเรียนนั้นกับผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ

2. แบบทดสอบวินิจฉัย (Diagnostic test) อาจเรียกว่า แบบทดสอบวัดความก้าวหน้า (Progress test) และแบบทดสอบปฏิบัติการ (Formative test) ลาโด (Lado) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า แบบทดสอบประเภทนี้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้วย แตกต่างกันตรงที่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จะใช้วัดสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว แต่แบบทดสอบวินิจฉัยวัดสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว (Backward looking test) และสิ่งที่จะได้เรียนต่อไปในภายหน้า (Forward looking test) แบบทดสอบประเภทนี้สามารถนำมาประเมินผลได้เป็นระยะ ๆ (Brumfit, 1983 : 126) และการประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบประเภทนี้ ทำให้ครู และนักเรียนทราบข้อมูลบางอย่าง ซึ่งข้อมูลนี้สามารถนำมาใช้ในการวางแผน จัดการซ่อมเสริม (Remedial teaching) และปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (Henning, 1987 : 1 - 2)

สคริฟเวน (Scriven) เป็นบุคคลแรกที่ใช้การประเมินผลปฏิบัติการ (Formative evaluation) และบลูม (Bloom) ใช้แบบทดสอบปฏิบัติการแทนแบบทดสอบวินิจฉัย แบบทดสอบประเภทนี้หมายถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน

และสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อให้การเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นแบบทดสอบนี้จะใช้วัดจุดประสงค์ย่อย ๆ ในแต่ละรายวิชา และนำมาใช้หลังจากจบบทเรียนแต่ละบทแล้ว เพื่อให้ผู้สอนมั่นใจได้ว่า นักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่สอนผ่านมาแล้วอย่างแท้จริง ก่อนที่จะเริ่มต้นสอนบทเรียนบทใหม่ ผลที่ได้จากการทดสอบจะทำให้ครูทราบว่า ควรปรับปรุงการสอนในเรื่องใด เนื้อหาตอนใดที่ยังคงเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ด้วยเหตุนี้เอง คะแนนที่ได้รับจากการทดสอบประเภทนี้ จะไม่มีส่วนในการตัดสินผลการเรียน แต่กลับจะทำให้ผู้เรียนมั่นใจมากขึ้น รวมทั้งครูทราบว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรไปบ้างแล้ว

สำหรับในประเทศไทยนั้น การประเมินผลระหว่างเรียน และการประเมินผลปลายภาคเรียนเป็นที่นิยมใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวถึงลักษณะ และวิธีการประเมินผลระหว่างภาคเรียนไว้ว่า

"การประเมินผลระหว่างเรียน คือ การประเมินผลความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่เริ่มต้นเรียนในรายวิชานั้น โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานเดิมว่านักเรียนมีความรู้ ความสามารถเพียงพอที่จะเรียนรายวิชาใหม่นั้นหรือไม่ ถ้าไม่พอจะได้จัดการสอนซ่อมเสริมแต่แรก
2. เพื่อศึกษาว่านักเรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ เพียงใด หากพบว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในจุดประสงค์ใด ก็จะได้ข้อมูลนั้น ๆ เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม และเป็นการพัฒนาวิธีการสอนของครูต่อไปด้วย
3. เพื่อใช้ข้อมูลจากการประเมินผล เป็นส่วนประกอบในการตัดสินความสามารถของนักเรียนให้เหมาะสมถูกต้องยิ่งขึ้น

วิธีการประเมินผล

... 5. การประเมินผลระหว่างภาคเรียนเป็นการประเมินผลเพื่อศึกษาผลการเรียนเพื่อจัดการสอนซ่อมเสริม และเพื่อนำผลการประเมินไปรวมกับการประเมินผลปลายภาค ให้ประเมินตามจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นระยะ ๆ การประเมินผลปลายภาคเรียน เป็นการประเมินผลเพื่อตรวจสอบผลการเรียน ให้ประเมินผลครอบคลุมทุกจุดประสงค์ หรือจุดประสงค์ปลายทาง หรือจุดประสงค์ที่สำคัญ

ระเบียบข้อนี้ช่วยให้เห็นว่า การประเมินผลระหว่างภาคเรียน เป็นการประเมินเพื่อศึกษาผลการเรียน เพื่อจัดการสอนซ่อมเสริม และเพื่อนำผลการประเมินไปรวมกับการประเมินผลปลายภาคเรียน ดังนั้นก่อนที่จะเริ่มลงมือสอนในแต่ละรายวิชา ควรจะได้มีการประเมินผลก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบการเฝ้าการเรียนรู้เพิ่มเติมของนักเรียนว่าเพียงพอที่จะเรียนต่อในรายวิชาใหม่หรือไม่ ถ้าไม่พอจะได้สอนซ่อมเสริมเสียตั้งแต่เริ่มต้น

การประเมินผลระหว่างภาคเรียน ผู้สอนจะต้องประเมินให้สอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ถ้าพบว่านักเรียนยังไม่บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ก็ให้ผู้สอนทำการสอนซ่อมเสริมในจุดประสงค์ที่ไม่ผ่านนั้น" (กระทรวงศึกษาธิการ. 2523 :

9 - 11)

ตามความคิดของกระทรวงศึกษาธิการ และบลูม (Bloom) เกี่ยวกับการประเมินผลระหว่างภาคเรียน จะเห็นว่ามีลักษณะที่ต่างกันบางประการ กล่าวคือในการประเมินผลระหว่างภาคเรียนนั้น คะแนนที่ได้รับจากการทดสอบจะต้องนำมารวมกับคะแนนที่ได้รับจากการประเมินผลปลายภาคเรียนด้วย เพื่อตัดสินผลการเรียน แต่สำหรับบลูม (Bloom) คะแนนที่ได้รับจากการประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบปฏิบัติการ จะไม่นำมาใช้ตัดสินผลการเรียน แต่คะแนนเหล่านี้จะเพียงแต่ให้ข้อมูลบางอย่างแก่ผู้สอนและผู้เรียนเท่านั้น

ความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบประเมินผลรวบยอดและแบบทดสอบปฏิบัติการ
แบบทดสอบปฏิบัติการใช้ทดสอบจุดประสงค์ย่อย ๆ หรือ เนื้อหาเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่แบบทดสอบประเมินผลรวบยอด ใช้ทดสอบเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้วทั้งหมด จะเห็นได้ว่า แบบทดสอบทั้ง 2 ประเภทนี้มีส่วนที่คาบเกี่ยวกันอยู่บ้างในเรื่องของเนื้อหาวิชา พฤติกรรม และวิธีการที่ใช้ในการประเมินผล ซึ่งทำให้ดูเหมือนกับว่าคะแนนของแบบทดสอบทั้ง 2 นี้เกี่ยวข้องกัน คะแนนที่ได้จากการทดสอบแบบปฏิบัติการ จะมีส่วนช่วยทำนายคะแนนที่ได้จากการทดสอบประเมินผลรวบยอด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการสอนที่ทำให้สามารถปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนได้ล่วงหน้า พร้อมทั้งยังมีส่วนช่วยให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ก่อนที่จะมีการประเมินผลรวบยอด (Bloom. 1971 : 137 - 138)

บลูม (Bloom) ได้แสดงความคล้ายคลึง และความแตกต่างระหว่างการประเมินผลวินิจฉัย (Diagnostic evaluation) การประเมินผลปฏิบัติการ (Formative evaluation) และการประเมินผลรวบยอด (Summative evaluation) ไว้ในตารางข้างล่างนี้

ชนิดของการประเมินผล

	วินิจฉัย	ปฏิบัติการ	รวบยอด
หน้าที่ของการประเมินผล	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อจัดระดับ - ตัดล้นทักษะที่จำเป็นที่ผู้เรียนมีและไม่มี - ตัดล้นระดับความสามารถของผู้เรียนก่อนเรียน - แยกประเภทของผู้เรียนเพื่อให้สอดคล้องกับการสอน - ช่วยหาสาเหตุของข้อบกพร่องของผู้เรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้าแก่ผู้สอน และผู้เรียน ในการสอนแต่ละบทเรียน - ช่วยทำให้ทราบข้อบกพร่อง และสามารถกำหนดการสอนซ่อมเสริมได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ตัดล้นผลการเรียนปลายปี หรือปลายภาคเรียน
เวลา	<ul style="list-style-type: none"> - สำหรับการจัดระดับจะทดสอบตอนต้นปี ต้นภาคเรียนหรือบทเรียนระหว่างการสอนเมื่อพบข้อบกพร่องหรือเมื่อ 	<ul style="list-style-type: none"> - ระหว่างการสอน 	<ul style="list-style-type: none"> - ปลายปี ปลายภาคเรียน หรือหลังจากจบบทเรียน

	วินิจฉัย	ปฏิบัติการ	รวมยอด
	การสอนไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
สิ่งที่เน้นในการประเมินผล	-พฤติกรรมทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive) ความรู้สึก (Affective) และ ทักษะ (Psychomotor) -ปัจจัยทางร่างกาย จิตใจ และสิ่งแวดล้อม	-พฤติกรรมทางด้านพุทธิปัญญา	-โดยทั่ว ๆ ไปจะเน้นพฤติกรรมทางด้านพุทธิปัญญา แต่ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่เรียน แต่บางครั้งก็อาจจะเน้นที่พฤติกรรมทางด้านทักษะ หรือ ความรู้สึก
ชนิดของแบบทดสอบ	-แบบทดสอบปฏิบัติการและแบบทดสอบประเมินผลรวมยอดสำหรับลองสอบ -แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ได้มาตรฐาน -แบบทดสอบวินิจฉัยที่ได้มาตรฐาน -เครื่องมือที่ครูสร้างขึ้น	-แบบทดสอบปฏิบัติการที่สร้างขึ้นมาเป็นพิเศษ	-แบบทดสอบปลายภาคเรียนหรือแบบทดสอบประเมินผลรวมยอด

	วินิจฉัย	ปฏิบัติการ	รวมยอด
	-การสังเกต และการ ตรวจสอบตามแบบ รายการ		
วิธีการเลือก จุดประสงค์	-กลุ่มตัวอย่างเฉพาะ ของพฤติกรรมเดิมของ ผู้เรียน -กลุ่มตัวอย่างของ จุดประสงค์รายวิชาที่ สำคัญ -กลุ่มตัวอย่างของ ตัวแปรที่คาดว่าจะ เกี่ยวข้องกับการสอน -กลุ่มพฤติกรรมที่ เกี่ยวข้องทางด้าน ร่างกาย อารมณ์ และ สภาวะแวดล้อม	-กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ บทเรียน	-จุดประสงค์ของ รายวิชาที่สำคัญ
ค่าความยาก ง่าย	-วินิจฉัยทักษะและความ ความสามารถเดิม ค่าความยากง่าย 65% ขึ้นไป ข้อสอบส่วนใหญ่ ง่าย	-ไม่สามารถกำหนดล่วงหน้าได้	-ค่าความยากง่าย เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 35% 75% ซึ่ง ข้อสอบบางข้อง่าย และข้อสอบบางข้อ ยาก

	วินิจฉัย	ปฏิบัติการ	รวบยอด
วิธีการตรวจให้คะแนน	-การตรวจให้คะแนนจะอิงกลุ่ม และ อิงเกณฑ์	-การตรวจให้คะแนนจะอิงเกณฑ์	-โดยทั่ว ๆ ไปจะอิงกลุ่มแต่บางครั้งก็สามารถตรวจโดยอิงเกณฑ์ได้
การรายงานผลการเรียน	-รายงานเป็นรายบุคคลและการรายงานจะรายงานเป็นทักษะย่อย ๆ	-รายงานเป็นรายบุคคลผลการทดสอบจะบอกว่าย่าน หรือไม่ผ่านในแต่ละบทเรียน	-เป็นคะแนนรวมทั้งหมดหรือคะแนนตามรายจุดประสงค์

(Bloom. 1972 : 53 - 56, 62 - 138)

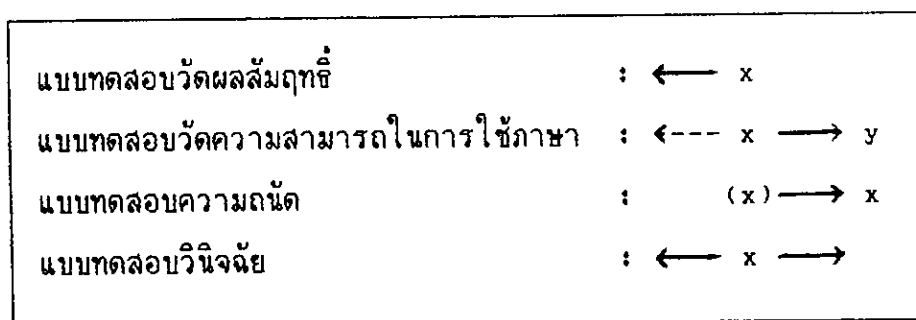
ความคิดเห็นของบลูมที่เกี่ยวกับการประเมินผลนี้ จัดอยู่ในยุคจิตมิติ-ภาษาศาสตร์
โครงสร้างของการทดสอบทางภาษา

3. แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา (Proficiency test) จะไม่ยึดตามหลักสูตร และเป็นการมุ่งวัดความสามารถของการใช้ภาษาในอนาคต นอกจากนี้ยังวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ หรือความสามารถที่จำเป็นต้องใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งยังเน้นการทดสอบความสามารถของผู้เรียนในการนำภาษาไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง (Heston. 1975 : 264) ดังนั้นแบบทดสอบประเภทนี้จึงเป็นเครื่องบ่งชี้ความสามารถในอนาคต (Spolsky. 1975 : 147) แฮร์ริสัน (Harrison) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของแบบทดสอบนี้ว่า มุ่งวัดความสามารถในการนำสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วไปประยุกต์ใช้ และจะเน้นทดสอบภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (Harrison. 1975 : 164) ดังนั้นการทดสอบประเภทนี้จะเกี่ยวกับการวัดทักษะเฉพาะที่จำเป็นสำหรับการเรียนต่อหรืองานที่จะทำในอนาคต

4. แบบทดสอบจัดระดับ (Placement test) เป็นแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา (Valette. 1967 : 5) แครร์รอล (Carroll) ได้แบ่งแบบทดสอบประเภทนี้ออกเป็น 2 ชนิดคือ ประเภทแรก ใช้ทดสอบเพื่อตัดสินความสามารถของผู้ทำการทดสอบว่า มีความสามารถเพียงพอที่จะเรียนในรายวิชานั้นโดยได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด และประเภทที่สอง ใช้จัดผู้เรียนตามระดับความสามารถ (Carroll. 1980 : 75)

5. แบบทดสอบความถนัด (Aptitude test or Prognostic test) ใช้ทำนายความสำเร็จของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ แบบทดสอบนี้จะนำมาทดสอบก่อนเรียน (Madsen. 1983 : 200)

เดวิส (Davies) ได้สรุปประเภทของแบบทดสอบไว้โดยใช้เวลา (อดีต และอนาคต) และเนื้อหาวิชาเป็นเกณฑ์ ในภาพประกอบข้างล่างนี้ ลูกศรชี้แทนเวลาและเนื้อหาวิชา ลูกศรที่ชี้ไปทางซ้ายหมายถึง เวลาในอดีต ลูกศรที่ชี้ไปทางขวาหมายถึง เวลาในอนาคต และ x คือ เวลาที่ทำการทดสอบ

ภาพประกอบ 1 แสดงประเภทของแบบทดสอบโดยใช้เวลาและเนื้อหาเป็นเกณฑ์

และตารางข้างล่างนี้เป็นข้อสรุปของแฮร์ริสัน (Harrison) เกี่ยวกับแบบทดสอบแต่ละประเภท

ประเภทของ แบบทดสอบ	เนื้อหา	จุดมุ่งหมาย	ข้อควรพิจารณา
แบบทดสอบ จัดอันดับ	-ทั่ว ๆ ไปเกี่ยวข้องกับ สิ่งที่จะเรียนต่อไป	-จัดกลุ่ม	-ผลการทดสอบต้องกระทำ อย่างรวดเร็ว แบบทดสอบ หลายชนิดสามารถนำมาใช้ ในการทดสอบจัดอันดับได้
แบบทดสอบ วินิจฉัย	-รายละเอียดเกี่ยวข้องกับ กับสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว ในชั้นเรียน	-กระตุ้นผู้เรียน -การสอนซ่อม เสริม	-จุดประสงค์ย่อย ๆ -เนื้อหาใหม่ที่จะนำมาสอน
แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์	-ทั่ว ๆ ไปเกี่ยวข้องกับ สิ่งที่ได้เรียนมาแล้วใน แต่ละภาคเรียน	-สำหรับตัดสินผล การเรียน และ เปรียบเทียบผล การเรียนนั้นกับ กลุ่มอื่น ๆ ใน ช่วงระยะเวลา เดียวกัน	-การตัดสินเกี่ยวกับการรู้ เนื้อหา -เนื้อหาที่คล้ายคลึงกันนำมา สอนในปริบทใหม่
แบบทดสอบ วัดความ สามารถใน การใช้ภาษา	-มีจุดมุ่งหมายที่เฉพาะ เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้ เรียนต่อไป -การนำภาษามา ประยุกต์ใช้เป็นสิ่งที่ จำเป็น	-แสดงความ สามารถในการ ใช้ภาษาใน สถานการณ์จริง	-ประเมินความต้องการของ ผู้เรียนสำหรับการนำผลไป ใช้ -ปริบทของการใช้ภาษาที่ แท้จริง -วัดครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน

แบบทดสอบจุลภาษา และแบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ (Discrete-point and integrative tests) แครร์รอล (Carroll) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาออกเป็น 2 ชนิดคือ แบบทดสอบจุลภาษา (Discrete point or Discrete structure point) และแบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ (Integrative test) (Oller. 1974 : 37) คำว่า "จุลภาษา" (Discrete) หมายถึง แยก หรือ แยกต่าง (Separate or distinct) คำคำนี้ใช้อธิบายลักษณะที่แตกต่างกัน 2 ลักษณะคือ เนื้อหา กิจกรรม หรือพฤติกรรม และวิธีการตรวจให้คะแนน (Savignon. 1983 : 249) แบบทดสอบจุลภาษานี้มาจากลักษณะของการสอนที่แยกภาษาออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ ทฤษฎีพื้นฐานของแบบทดสอบจุลภาษามาจากทฤษฎีโครงสร้าง (Structural linguistics) ซึ่งทฤษฎีนี้เป็นที่แพร่หลายมาก่อนทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรต (Transformational theory) ของชอมสกี (Chomsky) ซึ่งเชื่อว่า ในการทดสอบแต่ละครั้ง ควรทดสอบความรู้เรื่องไวยากรณ์เพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น หรือแยกทดสอบทีละทักษะ ออลเลอร์ (Oller. 1971 : 229) ได้กล่าวถึงความคิดนี้ว่า เป็นความคิดที่ผิดอย่างมาก เพราะบุคคลที่เรียนภาษาโดยใช้วิธีการสอนแบบแยกภาษาออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ จะไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างแท้จริง ดังนั้นตามความคิดของออลเลอร์ (Oller) ความคิดนี้ถือเป็นความคิดที่ไม่มีเหตุผล (Oller. 1979 : 229) การทดสอบจุลภาษาเชื่อว่าการเรียนรู้ และเข้าใจภาษาจะต้องประกอบด้วย ส่วนประกอบย่อยของภาษา คือระบบเสียง (Phonology) ระบบคำ (Morphology) วากยสัมพันธ์ (Syntax) และคำศัพท์ (Lexicon) รูปแบบของแบบทดสอบจุลภาษาได้แก่ แบบจับคู่ (Matching items) แบบถูกผิด (True - false items) และแบบเลือกตอบ (Multiple - choice items) ในปัจจุบันนี้แบบทดสอบจุลภาษาไม่เป็นที่นิยมใช้ เพราะการที่ผู้เรียนมีความรู้ทางไวยากรณ์เป็นอย่างดีและการเรียนรู้ภาษาโดยการแยกออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ โดยที่แต่ละองค์ประกอบนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกัน ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาได้ดีเท่าที่ควร ตัวอย่างของเนื้อหาทางภาษาของแบบทดสอบจุลภาษา ได้แก่

1. ระบบเสียง (Phonological items) ลาโด (Lado) ได้นำเสนอวิธีการทดสอบเสียงโดยการใช้คู่เทียบเสียง (Minimal pairs) เช่น

sleep ; slip   leap ; leap   (Lado. 1961 : 53)

ผู้เรียนเขียน 's' ถ้าคู่เทียบเสียงออกเสียงเหมือนกัน และเขียน 'd' เมื่อคู่เทียบเสียงนั้นออกเสียงต่างกัน

2. คำศัพท์ (Vocabulary items)

The opposite of strong is

1. short	3. weak
2. poor	4. good
- (Lado. 1961 : 53)

3. ไวยากรณ์ (Grammatical item)

Mary _____ in New York since 1960.

a. lives	c. has lived
b. is living	(Harris. 1969 : 26)

ปัญหาที่สำคัญของแบบทดสอบจุลภาษา คือ ผู้ทำการทดสอบไม่สามารถเขียนเนื้อหาทางภาษาออกมาได้ทั้งหมด ทั้งนี้เพราะว่า ความรู้นี้เป็นความรู้ที่ไม่จำกัด และผู้เรียนไม่สามารถใช้ทักษะใดทักษะหนึ่งในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ เพราะการสื่อสารจะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจะต้องนำทักษะทั้ง 4 มาสัมพันธ์กัน เช่น ในขณะที่ฟังก็ต้องพูดด้วย (ผู้เรียนใช้ทักษะฟังและพูด) นอกจากนี้การสื่อสารจะดำเนินไปได้ด้วยดี ถ้าผู้เรียนมีความสามารถในการนำภาษาไปใช้จริง (Language use) และความสามารถเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา (Language usage)

จากข้อจำกัดของแบบทดสอบจุลภาษา จึงทำให้การทดสอบทางภาษาในปัจจุบันนี้ ใช้แบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ หรือ แบบทดสอบทักษะรวม (Integrative or global test) ความสามารถในการใช้ภาษารวมนี้เป็นความสามารถทางไวยากรณ์ที่ผู้ใช้ใช้ออกมาโดยไม่รู้ตัว ออลเลอร์ (Oller. 1976 : 24) ถือว่าเป็นประเภทหนึ่งของไวยากรณ์แห่งความคาดหวัง (Expectancy Grammar) ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ได้ในสถานการณ์ที่เป็นจริง ผู้เรียนใช้เหตุผลแบบคาดการณ์โดยเชื่อมโยงข้อมูลทางภาษากับประสบการณ์ของตนเอง ข้อมูลทางภาษาประกอบด้วย ข้อมูลที่อยู่ในรูปตัวอักษร และ ข้อมูลที่ไม่อยู่ในรูปตัวอักษร (Extralinguistic context) แบบทดสอบนี้จะพยายามทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาหลาย ๆ ด้านรวมกัน เช่น ทดสอบองค์ประกอบ

ย่อย ๆ ทางภาษา และทักษะทั้ง 4 ในขณะเดียวกัน (Oller. 1979 : 37, 70) แบบทดสอบนี้จะเป็นการประเมินผลรวมโดยใช้หน้าที่ หรือความหมายเป็นเกณฑ์ (Savignon. 1983 : 306) และทฤษฎีพื้นฐานของแบบทดสอบนี้เชื่อว่า กระบวนการเรียนรู้ภาษาของบุคคลนั้นเป็นกระบวนการที่ไม่รู้ตัว ดังนั้นตามความคิดของการทดสอบทักษะสัมพันธ์ จุดมุ่งหมายของการทดสอบคือ การประเมินประสิทธิภาพของไวยากรณ์ที่ใช้โดยไม่รู้ตัว (Internalized grammar) ด้วยเหตุนี้การทดสอบทางไวยากรณ์ต้องให้ผู้เรียน ได้ใช้ความสามารถนั้นผ่านการกระทำ (Oller. 1976 : 23) รูปแบบของแบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ ได้แก่ การเขียนตามคำบอก แบบโคลง การเขียนเรียงความ และการสัมภาษณ์

กล่าวโดยสรุปแบบทดสอบทักษะสัมพันธ์จะไม่แยกภาษาออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ ซึ่งลักษณะเช่นนี้เป็นลักษณะที่แท้จริงของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ออลเลอร์ (Oller. 1976 : 25) ได้อ้างว่า แบบทดสอบทักษะสัมพันธ์เหมาะที่จะนำมาใช้ในการทดสอบทางภาษามากกว่าแบบทดสอบจุลภาษา เพราะแบบทดสอบทักษะสัมพันธ์เป็นเสมือนอุปกรณ์การสอนที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่งที่สามารถดึงภาษาออกมาจาก ผู้เรียนได้ (Eliciting) และเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของไวยากรณ์ที่ใช้ออกมาโดยไม่รู้ตัว นอกจากนี้แบบทดสอบชนิดนี้ยังสร้างได้ง่าย และนำมาใช้ได้ง่าย

ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative competence)

จุดมุ่งหมายอย่างหนึ่งของการเรียนภาษาอังกฤษ คือ ผู้เรียนจะต้องสามารถใช้ภาษาในหน้าที่ต่าง ๆ กันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เฮทซ์ (Hecht) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของภาษาไว้ดังนี้

1. ใช้ในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งฮัลลiday (Halliday) ได้แบ่งไว้หลายหน้าที่ด้วยกัน เช่น

Instrumental : ใช้บอกความต้องการอะไร (I want)

Informative : ใช้ในการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่น I've got

something to tell you. (Instrumental function of language)

(Richards. 1985 : 78 - 79)

2. ใช้รายงาน หรือ บรรยาย

3. ใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์กัน หรือเปลี่ยนความสัมพันธ์ทางสังคม

หน้าที่ทางสังคมของภาษานี้เรียกว่า การสื่อสารที่ไม่ต้องการให้ข้อมูล แต่เป็นหน้าที่ทางสังคมสำหรับการติดต่อกัน เช่น ในประเทศอังกฤษใช้ประโยคเหล่านี้ How are you? Nice day, isn't it? (Phatic communion) (Richard. 1985 : 214)

4. มนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และทำความรู้จักกัน

(Hecht. 1987 : 100)

การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบของความสามารถนี้ คือ

1. ความสามารถทางไวยากรณ์ (Grammatical competence) ได้แก่ ความสามารถและทักษะที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางไวยากรณ์ ความสามารถนี้ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ (Lexical items) ระบบคำ (Morphology) วากยสัมพันธ์ (Syntax) อรรถศาสตร์ (Semantics) และสรีวิทยา (Phonology) รวมทั้งความสามารถในการนำความรู้เหล่านี้มาเรียบเรียงเป็นคำ และประโยค

2. ความสามารถเกี่ยวกับสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic competence) ความสามารถด้านนี้ ผู้เรียนต้องรู้ว่าจะใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ และบริบท รวมทั้งความหลากหลายของภาษา เช่น ความเป็นทางการ (Formality) ได้อย่างไร ยิ่งไปกว่านั้นผู้เรียนจะต้องตระหนักถึงลักษณะของวัฒนธรรมทางสังคมด้วย (กัณฑ์ทิพย์ สิงหะเนติ. 2526 : 22 - 29 ; สุนันท์ สุกมลสันต์. 2529 : 14 - 23 ; อัจฉรา วงศ์โสธร. 2529 : 58 - 59 ; อุไรวรรณ ศฤงคาร์นันต์. 2527 : 20 - 21 ; Hymes. 1981 : 13 - 24 ; Savignon. 1983 : 36 - 38)

3. ความสามารถในการใช้ข้อความต่อเนื่อง (Discourse competence) คือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้

อย่างถูกต้อง วิดโดว์สัน (Widdowson) ได้แบ่งความสัมพันธ์ระหว่างประโยคออกเป็นระบบเชื่อมประโยค (Cohesion) และลักษณะความสัมพันธ์ของข้อความต่อเนื่อง (Coherence) (Bachman. 1985 : 2 - 4 ; Savignon. 1983 : 38 - 40 ; Widdowson. 1978 : 24 - 31)

4. ความสามารถเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ที่ว่า รูปลักษณะของภาษามีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด (Probability rules of occurrence) ความรู้เหล่านี้เป็นความรู้ที่เจ้าของภาษามีอยู่แล้ว และเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจปริบท (Context) ที่ปรากฏอยู่ ผู้เรียนควรมีความรู้เกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่มีแนวโน้มที่อาจเกิดขึ้นมาก และเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะเข้าใจปริบทนั้น ๆ (Hymes. 1981 : 13 - 14)

5. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Strategic competence) มี 2 ชนิดคือ ด้านที่เกี่ยวกับลักษณะทางไวยากรณ์ และด้านที่เกี่ยวข้องกับการโต้ตอบเพื่อสื่อความหมาย (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2529 : 58 - 59 ; อุไรวรรณ ศฤงคารนันต์. 2527 : 20 -21 ; Bachman. 1985 : 40 - 43)

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า แนวคิดของการทดสอบทางภาษาได้รับอิทธิพลมาจากวิธีการสอน ดังนั้นการพัฒนาด้านวิธีสอนจะมีผลต่อแนวคิดของการทดสอบด้วย (Farhadly. 1983 : 254) และจากแนวโน้มของการทดสอบทางภาษาจะพบว่า แบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ และแบบทดสอบภาษารวมคือ รูปแบบของการทดสอบทางภาษาในปัจจุบันนี้ ซึ่งทั้ง 2 แบบนี้จะเน้นความสามารถในการนำภาษาไปใช้จริง และความสามารถเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา มอร์โรว์ (Morrow) ได้กล่าวถึงความสามารถในการนำภาษาไปใช้จริงว่าต้องมีองค์ประกอบต่อไปนี้คือ

1. ต้องมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไป คือ มีผู้รับ และผู้ส่งสาร (Interaction based)

2. การปฏิสัมพันธ์กันนั้นต้องทำในสถานการณ์ที่ไม่สามารถทำนายได้ เราไม่สามารถทำนายได้ว่าผู้พูดจะพูดอะไร และได้รับการโต้ตอบอย่างไร (Unpredictability)

3. การใช้ภาษาจะเกิดขึ้นในปริบทที่มีขอบเขตจำกัด ซึ่งรูปแบบภาษาจะเปลี่ยนแปลง

ไปตามบริบท (Context)

3.1 บริบทของสถานการณ์ (Context of situation) เช่น สถานที่ (Setting) สถานภาพ (Status) ของผู้ส่งสาร-ผู้รับสาร และระดับของภาษา (Formality)

3.2 บริบทของผู้ที่เกี่ยวข้อง (Participant variables)

3.3 ลักษณะทางไวยากรณ์ ในการกล่าวคำต่าง ๆ นั้นย่อมจะต้องมีการใช้ไวยากรณ์ของภาษามาเกี่ยวข้องกับด้วย (Grammatical Features)

4. การใช้ภาษาในการสื่อสารนั้นต้องมีจุดมุ่งหมายทุกครั้ง และผู้ใช้ภาษาต้องสามารถนำภาษามาใช้ถ่ายทอดจุดมุ่งหมายของตนเอง (Purpose)

5. ความสามารถทางภาษา (Performance) มีความหมายเหมือนกับ 'Competence' ของชอมสกี (Chomsky) ซึ่งหมายถึงความรู้ทางภาษาของผู้พูด หรือผู้ฟัง

6. ภาษาที่ใช้ต้องเป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ (Authenticity)

7. ความสำเร็จในการใช้ภาษานั้น จะตัดสินได้จากภาษาที่ผู้พูดใช้ในการสื่อสาร (Behavioural outcomes) (Morrow. 1981 : 16 - 17)

องค์ประกอบของการนำภาษาไปใช้จริงดังกล่าวข้างต้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนว ในการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการสื่อสารได้ (Communicative test)

ความหมายของไวยากรณ์ และความสามารถทางไวยากรณ์ (The meaning of grammar and grammatical competence)

ไวยากรณ์ หมายถึง กฎเกณฑ์ที่ใช้ในการเรียบเรียงคำที่มีความหมายเพื่อนำมาใช้ในการสื่อสาร (Bowen. 1985 : 161) หรือหมายถึง คำอธิบายของโครงสร้างทางภาษา และระเบียบวิธีการเรียบเรียงคำ วลีในประโยค ซึ่งประโยคที่เรียบเรียงมานี้ประกอบด้วย ความหมาย และหน้าที่ ความหมายของไวยากรณ์บางครั้งจะประกอบด้วย ระบบเสียงในภาษาด้วย สำหรับไวยากรณ์ดั้งเดิมจะหมายถึง ระบบคำ และ

วากยสัมพันธ์เท่านั้น (Greenbaum. 1988 : 25) นักภาษาศาสตร์ได้ให้คำนิยามของ ไวยากรณ์ต่างกันไป ทั้งนี้เพราะการให้นิยามนั้นจะขึ้นอยู่กับความเข้าใจ และจุดมุ่งหมาย ที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล

ถึงแม้ว่าการสอนในปัจจุบันนี้จะเปลี่ยนไปแล้ว แต่ครูยังคงสอนไวยากรณ์โดย ไม่ได้คำนึงถึงความหมาย หน้าที และการให้บริบทของการใช้ภาษา เพราะว่าความรู้ เกี่ยวกับไวยากรณ์สามารถนำมาใช้ในการอ่าน และช่วยแปลความหมายของเนื้อเรื่องที่ อ่านได้ ความรู้ทางไวยากรณ์มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ อย่างถูกต้อง นอกจากนี้การเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาแม้มี ส่วนช่วยในการเรียนรู้ระบบไวยากรณ์ของภาษาต่างประเทศได้ด้วย (Greenbaum. 1988 : 29) ถึงแม้ว่าไวยากรณ์จะมีประโยชน์หลายประการแต่พบว่าผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่ 2 รู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เป็นอย่างดี แต่ไม่สามารถ นำกฎเหล่านี้ไปใช้ได้

แคนเนลี (Canale. 1980 : 1 - 47) ได้อธิบายความสามารถทาง ไวยากรณ์ไว้ว่า มีส่วนช่วยทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ คำศัพท์ ระบบคำ และวากยสัมพันธ์ ในการสื่อสารกับผู้อื่นได้กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจตนเอง และเข้าใจผู้อื่นได้

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสารจะต้องประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และ องค์ประกอบอื่น ๆ อีก ทั้งนี้เพราะว่าการที่สามารถสร้างประโยคได้อย่างถูกต้อง ตาม หลักไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวจะไม่สามารถทำให้ใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ความรู้ไวยากรณ์และโครงสร้างเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของความสามารถ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะการสื่อสารไม่สามารถดำเนินไปอย่างมี ประสิทธิภาพ ถ้าไม่มีความสามารถทางไวยากรณ์ (Buckby. 1987 : 35) บัคบี (Buckby) ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ว่า "กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการนำภาษาไปใช้จริง จะเป็น กฎเกณฑ์ที่ไร้คุณค่าถ้าไม่มีกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์" ("There are rules of grammar without which the rules of use would be useless.") ดังนั้นการสอน ความสามารถทางไวยากรณ์สำหรับหลักสูตรการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต้องมีจุดมุ่งหมาย ด้วย (Buckby. 1987 : 36)

กล่าวโดยสรุปคือ ความสามารถทางไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบหนึ่งของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งความสามารถนี้จัดว่าเป็นความสามารถที่สำคัญอย่างหนึ่ง แต่ถ้การสอนเน้นที่ความสามารถนี้เพียงอย่างเดียวจะไม่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ แคนเนลี (Canale, 1988 : 65 - 67) จึงกล่าวว่า ความสามารถทางไวยากรณ์ไม่สามารถเป็นเครื่องบ่งชี้ที่ดีพอสำหรับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

การทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ (Testing grammatical competence)

การทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ สามารถใช้แบบทดสอบได้หลาย ๆ รูปแบบ เช่น การเขียนเรียงความ การแปล การสัมภาษณ์ การเขียนตามคำบอก แบบโคลง และแบบเลือกตอบ แบบทดสอบชนิดต่าง ๆ นี้สามารถแบ่งออกได้เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความจำ (Recognition test items) และแบบทดสอบแบบผู้สอบให้คำตอบ (Production test items) แบบทดสอบความจำ เป็นแบบทดสอบที่ผู้เรียนสามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากคำตอบที่ให้มา ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะไม่สามารถจำคำตอบที่ถูกต้องได้ก็ตาม ดังนั้นแบบทดสอบชนิดนี้จึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเดาคำตอบที่ถูกต้องได้ ถ้าผู้เรียนสามารถตัดคำตอบที่ผิดอย่างเห็นได้ชัดออกไปได้ รูปแบบของแบบทดสอบประเภทนี้ ได้แก่ แบบเลือกตอบ แบบถูก-ผิด และเรียงประโยค หรือคำใหม่

ลาโด (Lado) ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ว่า แบบทดสอบแบบผู้สอบให้คำตอบสามารถนำมาใช้ในการติงภาษาออกมาจากตัวผู้เรียน รูปแบบหนึ่งของแบบทดสอบประเภทนี้คือ แบบเลือกตอบ โดยผู้สร้างแบบทดสอบให้ตัวเลือกที่ไม่สมบูรณ์มา เพื่อให้ผู้เรียนเขียนคำตอบใหม่ คำถามของข้อสอบต้องมีช่องว่างมากกว่า 1 ช่อง ตัวอย่างเช่น

Complete the conversation silently. Then circle the choice that best fits your completion. Each line represents a single word.

"Does John speak French?"

"I don't know what _____."

1. does _____

2. speaks _____

3. he _____ (Lado, 1961 : 164 - 180)

ผู้เรียนต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด และเติมคำลงในช่องว่างที่ให้มาในตัวเลือกนั้น ๆ จากตัวอย่างนี้ผู้เรียนต้องเลือกข้อ 3 พร้อมกับเติมคำว่า 'speaks' ลงในช่องว่างที่อยู่ในตัวเลือกข้อ 3

ลาโด (Lado) ได้กล่าวว่า ตัวอย่างของข้อสอบข้อนี้เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ แต่ในความเป็นจริงแล้วข้อสอบข้อนี้ ไม่ใช่ข้อสอบแบบเลือกตอบที่เดียว แต่เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบผสมกับข้อสอบแบบเติมคำ ฉะนั้นข้อสอบข้อนี้จึงไม่ใช่แบบทดสอบแบบผู้สอบให้คำตอบ (Production technique) อย่างแท้จริงเพราะ โดยปกติแล้วข้อสอบแบบเลือกตอบและข้อสอบแบบเติมคำ (ชนิดที่ไม่ให้คำตอบมา) เป็นแบบทดสอบวัดความจำ (Recognition type test) และแบบผู้สอบให้คำตอบ (Production type test) ในการทำข้อสอบในลักษณะนี้ ผู้เรียนจะต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้อง และเติมคำที่ถูกต้องลงในช่องว่างด้วย ปัญหาของข้อสอบข้อนี้อีกประการหนึ่ง คือ การตรวจให้คะแนนถ้าผู้เรียนเลือกตัวเลือกได้ถูกต้อง แต่เติมคำลงในช่องว่างผิด หรือถ้าผู้เรียนเลือกตัวเลือกผิดแต่เติมคำลงในช่องว่างได้ถูกต้อง ผู้เรียนจะได้คะแนนหรือไม่ ลาโด (Lado) ได้กล่าวถึง ตัวอย่างอีกตัวอย่างหนึ่งของแบบทดสอบแบบผู้สอบให้คำตอบ คือ การเรียงประโยค (ลักษณะของข้อสอบชนิดนี้ผู้สร้างแบบทดสอบกำหนดคำมาให้ และผู้เรียนต้องนำคำเหล่านี้มาเรียงเรียงเป็นประโยค) แต่ข้อสอบชนิดนี้ไม่ใช่แบบทดสอบแบบผู้สอบให้คำตอบ เพราะลักษณะที่สำคัญของแบบทดสอบนี้ผู้เรียนต้องเขียนคำตอบเอง และถ้าผู้เรียนไม่ทราบคำตอบที่ถูกต้องจะไม่สามารถเขียนและเดาคำตอบได้เลย แต่ในทางตรงกันข้ามแบบทดสอบวัดความจำผู้เรียนสามารถเดาคำตอบได้ ถึงแม้ว่าจะไม่ทราบคำตอบที่ถูกต้องก็ตาม

แบบทดสอบแบบผู้สอบให้คำตอบ (Production test item) ผู้เรียนเป็นผู้เขียนคำตอบเอง การตอบคำถามนั้นอาจจะตอบโดยการเขียนหรือการพูดได้ และ

ผู้เรียนไม่สามารถเดาคำตอบได้ถ้าไม่ทราบคำตอบที่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้เองแบบทดสอบวัดความจำจึงง่ายกว่าแบบทดสอบประเภทนี้ (Valette, 1967 : 35 - 36) ตัวอย่างของแบบทดสอบประเภทนี้ได้แก่ การเขียนเรียงความ การแปล ฯลฯ แบบทดสอบที่สามารถนำมาใช้ในการทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์มีดังนี้ คือ

การเติมคำ (Completion item) แบบทดสอบชนิดนี้เหมาะที่จะนำมาใช้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ และโครงสร้าง เพราะไม่ได้วัดความจำ ฉะนั้นแบบทดสอบชนิดนี้จึงดีกว่าแบบทดสอบแบบเลือกตอบหลายประการ เพราะวัดความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าความจำ (Heaton, 1975 : 34) และสร้างง่าย แต่แบบทดสอบชนิดนี้ต้องใช้เวลาในการสร้างมากเพื่อให้มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว และเป็นคำตอบที่ผู้สร้างแบบทดสอบต้องการ เพราะแบบทดสอบชนิดนี้สามารถมีคำตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ ถ้าผู้สร้างแบบทดสอบไม่ระมัดระวังในการสร้าง ตัวอย่างเช่น

I go to the cinema regularly, but I _____ to the theatre for months.

คำตอบที่สามารถเป็นไปได้ของข้อสอบข้อนี้ ได้แก่

haven't been   shan't go   hadn't been

am not going   may not go   haven't gone ฯลฯ

ในกรณีที่ผู้สร้างแบบทดสอบต้องการจะทดสอบเนื้อหาทางไวยากรณ์ เรื่อง "Present perfect" ผู้สร้างสามารถแก้ไขข้อสอบข้อนี้ได้โดยการเพิ่มบริบท (Context) หรือให้รายละเอียดเพิ่มเติม (Data)

โดยการให้บริบท

Mary usually goes to the cinema about once a week but she _____ four films already this month and it's only the 20th today.

(คำตอบที่สามารถเป็นไปได้ เช่น has seen / will have seen / must have seen)

โดยการให้ข้อมูลเพิ่มเติม

I go to the cinema regularly, but it's ages since I last saw a play. I go to the cinema regularly, but I _____ to the theatre for months.

(คำตอบที่สามารถเป็นไปได้ เช่น haven't been / haven't gone / haven't been able to go) (Heston. 1975 : 34 - 36)

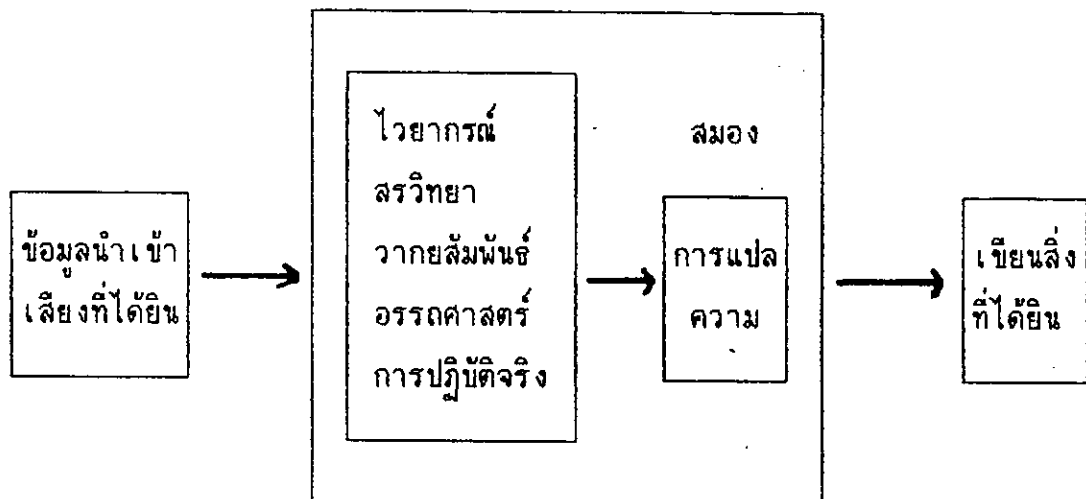
การแปล (Translation) สามารถนำมาใช้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบชนิดนี้คือ จะดึงภาษาออกมาจากตัวผู้เรียนโดยผู้เรียนจะแสดงความสามารถทางไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้ว แฮร์ริส (Harris. 1969 : 4 - 5) ได้กล่าวว่า การแปลเป็นเทคนิคดั้งเดิมเทคนิคหนึ่งที่น่านำมาใช้ในการสอน และการทดสอบทางภาษา และได้กลับมาเป็นที่นิยมใช้อีกครั้งหนึ่งในปัจจุบันนี้ แต่เมื่อวิธีการสอนได้เปลี่ยนแปลงไปการแปลก็เสื่อมความนิยมลง ความคิดของแฮร์ริส (Harris) นี้จัดอยู่ในยุคจิตมิติ-ภาษาศาสตร์โครงสร้าง ซึ่งในยุคนี้นิยมนำการแปลมาใช้ในการทดสอบทางภาษา เพราะไม่สามารถทดสอบองค์ประกอบย่อยของภาษาได้ การแปลยังเป็นแบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ และความสามารถในการแปลเป็นทักษะที่ซับซ้อน แบบทดสอบชนิดนี้สร้างง่าย แต่มีข้อจำกัดคือ ไม่สามารถนำมาใช้ในการทดสอบความสามารถด้านการพูดและการเขียนได้ การตรวจให้คะแนนก็เป็นปัญหาหนึ่งของแบบทดสอบชนิดนี้ เพราะการตรวจนั้นจะขึ้นอยู่กับวิจารณ์ของผู้ตรวจ (Subjective scoring) แต่แบบทดสอบนี้สามารถสร้างให้เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยได้แต่ความเที่ยงตรงจะลดลง (Lado. 1961 : 32 - 33, 176 - 177 ; Te. 1971 : 141 - 142) การแปลจะมีประโยชน์เล็กน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่องที่จะนำมาแปล เนื้อเรื่องที่ไม่ได้เลือกสรรมาอย่างดีคือ ประกอบด้วยคำศัพท์และโครงสร้างที่ยากจำนวนมาก ทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้ และครูอาจจะเกิดความรู้สึกผิดหวังจากผู้เรียนได้ (Te. 1971 : 143)

การสัมภาษณ์ (Interview) จัดว่าเป็นแบบทดสอบทักษะสัมพันธ์และสามารถนำมาใช้ในการทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ การสัมภาษณ์นี้ไม่ใช่วิธีการดึงภาษาออกมาจากตัวผู้เรียนอย่างแท้จริง เพราะผู้ทำการทดสอบจะเป็นผู้กำหนดบริบทของการใช้ภาษา (Harris. 1969 : 6 - 7, 83 - 85) การสัมภาษณ์จะได้ผลดีถ้าสามารถจัดบรรยากาศการสัมภาษณ์ให้เป็นกันเองมากที่สุด และข้อสอบที่ใช้ในการสัมภาษณ์ควรเตรียมมาล่วงหน้า รวมทั้งการให้คะแนนควรทำหลังจากที่ผู้เรียนได้ออกไปจากห้องเรียนเรียบร้อยแล้ว ความเชื่อมั่นในการให้คะแนนจะขึ้นอยู่กับเกณฑ์ของการให้คะแนน (Marking scheme) และการให้คะแนนการสัมภาษณ์จะใช้เวลาเป็นจำนวนมากถ้าครูฟังจากเทป (Heaton. 1975 : 94 - 97)

การเขียนเรียงความ (Essay writing) เป็นแบบทดสอบที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Heaton. 1969 : 6 - 7, 83 - 85) นอกจากนี้แบบทดสอบชนิดนี้ยังให้โอกาสผู้เรียนในการเขียนคำตอบ และแสดงความคิดของตนเอง แบบทดสอบชนิดนี้สร้างง่ายกว่าแบบทดสอบแบบปรนัย (Harris. 1969 : 69) และนำมาใช้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ ในระหว่างยุคจิตมิติ-ภาษาศาสตร์โครงสร้าง ลาโด (Lado) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบทดสอบนี้ไว้ว่า ตรวจยากใช้เวลาในการตรวจมาก และการตรวจให้คะแนนขาดความเชื่อมั่น และลาโด (Lado) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่า การเขียนเรียงความใช้ทดสอบทักษะเขียนมากกว่าความสามารถทางภาษา นอกจากนี้การเขียนเรียงความจะต้องมาจากการเรียบเรียงประโยคมากกว่าหนึ่งประโยค ฉะนั้นจึงไม่สามารถทดสอบองค์ประกอบย่อยของภาษาได้ (Lado. 1961 : 31 - 34) ต่อมาการเขียนเรียงความจัดว่าเป็นแบบทดสอบที่มีประโยชน์สำหรับการเรียนการสอน เพราะสอดคล้องกับหลักสูตร (Oller. 1979 : 381) และสามารถให้ข้อมูลแก่ครูเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์แห่งความคาดหวัง (Expectancy grammar) ของผู้เรียนในการทดสอบวินิจฉัย (Oller. 1979 : 399) การเขียนเรียงความนี้มีความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนน และถ้าครูเน้นเฉพาะไวยากรณ์การเขียนเรียงความก็จะเป็นแบบทดสอบจุลภาษาได้เช่นกัน (Oller. 1979 : 385, 398) ในยุคการผสมผสานของ

ภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา การเขียนเรียงความนิยมนำมาใช้ในการทดสอบทางภาษา แต่ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งของการเขียนเรียงความก็คือ การที่จะดึงภาษา (Eliciting) ตามที่ต้องการออกมาจากตัวผู้เรียนเป็นสิ่งที่ซับซ้อนรวมทั้งผู้เรียนสามารถหลีกเลี่ยงการใช้เนื้อหาทางภาษาที่เป็นปัญหาสำหรับตนเองได้ (Harris. 1967 : 70)

การเขียนตามคำบอก (Dictation) ใช้ในการประเมินทักษะทั้ง 4 (ฟัง พูด อ่าน และเขียน) และความสามารถทางไวยากรณ์ด้วย (Heaton. 1975 : 185) แต่ตามความคิดของลาโด (Lado) นั้น การเขียนตามคำบอกไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา เพราะไม่เที่ยงตรง ไม่ตรงตามจุดประสงค์ และเป็นการวัดทางอ้อม (Fouly and Cziko. 1985 : 555 ; Stansfield. 1985 : 126) ออลเลอร์ และซาวิญอง (Oller. 1976 : 24 ; Savignon. 1982 : 33 - 35) เชื่อว่าการเขียนตามคำบอกเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลทักษะทางภาษา และ Internalized grammar of expectancy ของผู้เรียนโดยทางอ้อมที่มีความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรง กระบวนการของการเขียนตามคำบอกมีดังนี้

ภาพประกอบ 2 แสดงกระบวนการของการเขียนตามคำบอก

(Oller. 1971 : 258)

โดยปกติแล้วข้อความที่นำมาใช้ในการเขียนตามคำบอกจะแบ่งออกเป็นตอน ๆ และครูจะอ่านข้อความนั้น ๆ (Cohen. 1980 : 110) ด้วยความเร็วก่อนที่จะให้ผู้เรียนลงมือเขียนได้ การอ่านนี้จะอ่านหนึ่งครั้ง หรือสองครั้งก็ได้ หลังจากที่ผู้เรียนเขียนเสร็จแล้ว ครูจะอ่านข้อความนั้นทั้งหมดด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติ (Heaton. 1975 : 186) จากกระบวนการของการเขียนตามคำบอก โฟว์ลี และซีโกะ ได้สรุปว่า การเขียนตามคำบอกสามารถให้วัดองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษา เช่น โครงสร้างทางไวยากรณ์ ความรู้ด้านการอ่านและการฟัง (Fouly and Cziko. 1985 : 556) ข้อดีและข้อเสียของการเขียนตามคำบอก คือ แบบทดสอบชนิดนี้สัมพันธ์กับแบบทดสอบชนิดอื่น ๆ และมีความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent validity) ในทางปฏิบัติแบบทดสอบชนิดนี้สร้าง และตรวจให้คะแนนง่ายรวมทั้งยังมีความเชื่อมั่นเมื่อเปรียบเทียบกับแบบทดสอบชนิดอื่น ๆ (Savignon. 1983 : 264) ซีโกะ (Fouly and Cziko. 1985 : 557) ได้ชี้ให้เห็นถึงปัญหาของการเขียนตามคำบอก คือ ต้องใช้เวลาในการตรวจให้คะแนนมากกว่าแบบทดสอบชนิดอื่น ๆ และการเลือกเนื้อเรื่องที่จะนำมาทดสอบให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก

แบบทดสอบโคลซ (Cloze procedure) เป็นวิธีการที่ วิลสัน แอล เทเลอร์ (Wilson L Taylor) คิดขึ้นเพื่อใช้ประเมินความยากง่ายของเนื้อเรื่องว่า เหมาะกับระดับที่ต้องการหรือไม่ แต่ในปัจจุบันนี้แบบโคลซนำมาใช้วัดความสามารถรวมในการใช้ภาษาทั้งหมดเป็นส่วนรวม (Overall language proficiency) ทฤษฎีพื้นฐานของแบบทดสอบนี้คือ นำเนื้อเรื่องที่มีใจความสมบูรณ์มาตัดคำบางคำออก การเติมคำลงในช่องว่างโดยการเดาคำที่หายไป มีลักษณะเช่นเดียวกับ "Closure" ของเกสตัลท์ (Gestalt) ในทางจิตวิทยา ซึ่งอธิบายลักษณะการรับรู้ของมนุษย์ว่าเมื่อเรามองภาพที่เราคุ้นเคยแล้ว เรามักจะมองไม่เห็นส่วนของภาพที่ขาดหายไป เรามักจะมองเห็นเป็นภาพที่สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นเมื่อเอาข้อความมาตัดคำบางคำออก ผู้ที่มีความคุ้นเคยกับภาษาก็จะสามารถทราบได้ว่าคำที่ขาดหายไปคืออะไร และเข้าใจความหมายของข้อความนั้นได้ (Oller. 1979 : 341 - 342) หลักการของแบบทดสอบโคลซ ประการที่สองมาจากลักษณะเฉพาะของภาษาอย่างหนึ่ง ที่เรียกว่า การลดความซ้ำซ้อน

ของภาษา (Redundancy in language) ลักษณะเช่นนี้เกิดขึ้นเมื่อหน่วยหนึ่งหน่วยใดของภาษามีความหมายซ้ำกับหน่วยอื่น และการลดความซ้ำซ้อนในภาษานี้มีทั้งทางด้านความหมาย (Semantic redundancy) และไวยากรณ์ (Syntactic redundancy) เช่น "Man coming." มีความหมายเหมือนกับประโยค "A man is coming this way now." จะเห็นได้ว่าส่วนที่ให้ความหมายเหมือนกัน (A man, is หมายถึงสิ่งเดียวกันคือ เอกพจน์) สามารถตัดเอาคำใดคำหนึ่งออกไปได้ แต่ก็สามารถทราบได้ว่าคำที่ขาดหายไปนั้นควรเป็นคำอะไร (Oller. 1979 : 344 ; citing Klein-Braley. 1983 : 218 ; Taylor. 1950 : 418) ประการที่สามคือ ไวยากรณ์แห่งความคาดหวัง (Expectancy of grammar) ซึ่งหมายความว่า ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาจะต้องมีความรู้ด้านระเบียบกฎเกณฑ์ และการใช้ภาษามากพอที่คาดคะเนได้ว่ามีอะไรเกิดขึ้นถ้ามีบางสิ่งบางอย่างขาดหายไป ดังนั้นแบบทดสอบชนิดนี้จึงมีความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงในการวัดความสามารถในการใช้ภาษา วิธีการตัดคำในเนื้อเรื่อง ของแบบทดสอบแบบโคลซ สามารถตัดทุก ๆ คำที่ 5, 6, 7 หรือ 10 ก็ได้ ซึ่งวิธีการนี้เรียกว่า การตัดคำอย่างมีระบบ (Fixed-ratio deletion) การตัดคำอีกวิธีหนึ่งคือ การตัดคำอย่างไม่เป็นระบบ (Rational deletion) ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบว่าจะทดสอบเรื่องอะไร (Savignon. 1983 : 253)

ตัวอย่างเช่น ถ้าต้องการใช้แบบทดสอบชนิดนี้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ การตัดคำจะต้องใช้วิธีที่ 2 (Madsen. 1983 : 49) เช่น ตัดเฉพาะคำที่เป็น article, preposition ฯลฯ การทำแบบทดสอบโคลซผู้เรียนจะต้องอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด และจากประสบการณ์ทางภาษาของผู้เรียนจะทำให้ทราบได้ว่า คำที่หายไปคือคำอะไร การให้คะแนนแบบทดสอบโคลซมี 2 วิธี คือ exact word method เป็นการให้คะแนนคำตอบที่ถูกต้องตามคำเฉลยเพียงคำตอบเดียว สำหรับอีกวิธีหนึ่งคือ acceptable word method คือ การให้คะแนนคำตอบใด ๆ ที่เหมาะสม ได้รับความหมายตามความต้องการ และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Alderson. 1979 : 205) ถึงแม้ว่าแบบทดสอบแบบโคลซจะสามารถนำมาใช้ในการวัดความสามารถทางภาษาได้ แต่ตามความคิดของฟาร์ฮัดดี (Farhady) แล้ว แบบทดสอบชนิดนี้ไม่สามารถวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถทางด้านวัฒนธรรมทาง

สังคม (Sociocultural) และภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistic) (Farhady, 1983 : 256 - 257) แต่ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า แบบทดสอบโคลซสามารถใช้วัด ความสามารถทางไวยากรณ์ และความสามารถในการใช้ข้อความ ต่อเนื่อง (Discourse competence) ได้ และสำหรับบุคคลอื่น ๆ เช่น แคนเนลี (Canale) สเวน (Swain) และซาวิญอง (Savignon) คิดว่า ความสามารถทางไวยากรณ์ และความสามารถในการใช้ข้อความต่อเนื่องก็เป็นองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วย ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า องค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของฟาร์ฮาดี้ (Farhady) คงแตกต่างไปจากบุคคลอื่น ๆ มิฉะนั้นแล้วฟาร์ฮาดี้คงไม่กล่าวว่าแบบทดสอบโคลซไม่สามารถใช้วัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้

แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple-choice items) ได้พัฒนาขึ้นมาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของแบบทดสอบชนิดอื่น ๆ แบบทดสอบแบบเลือกตอบจะประกอบด้วยคำถาม (stem) ซึ่งอาจจะเป็นคำถามที่ถามตรง ๆ หรือประโยคบอกเล่าที่ไม่สมบูรณ์ และมีตัวเลือกมากกว่า 2 ตัวเลือกขึ้นไป ในแต่ละข้อคำถามจะมีตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว ส่วนตัวเลือกที่เหลือคือ ตัวลวง (Distracters) (Harris, 1969 : 7) ฉะนั้นแบบทดสอบชนิดนี้จึงเปิดโอกาสให้บุคคลได้มีโอกาสตัดสินใจ ซึ่งคล้ายกับลักษณะของการสื่อสารในชีวิตจริงที่มีการเลือกเกือบตลอดเวลา (เช่น ประโยคคำถาม Are you speaking to me (or to someone else) ?) และแบบทดสอบชนิดนี้เป็นแบบทดสอบประเภทใช้วัดความจำ ฟิชเชอร์ (Fischer, 1981 : 211) ได้กล่าวถึง ข้อดีและข้อเสียของแบบทดสอบชนิดนี้ไว้ว่า คำถามของแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ส่วนใหญ่เป็นคำถามที่ใช้วัดความจำ และผู้เรียนไม่ต้องเขียนคำตอบเอง การที่มีแบบทดสอบประเภทนี้มากเกินไปจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจว่า การเรียนรู้ภาษานั้นคือ การตอบคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ด้านไวยากรณ์เท่านั้น ถึงแม้ว่าแบบทดสอบชนิดนี้จะนำมาใช้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางไวยากรณ์แก่ครูได้อย่างถูกต้องก็ตาม แต่การที่ใช้แบบทดสอบชนิดนี้มาวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากเกินไป จะไม่สามารถบอกความสามารถที่แท้จริงในการใช้ภาษาของ

นักเรียนได้ แบบทดสอบแบบเลือกตอบเป็นแบบทดสอบจุลภาษา ที่นำมาใช้ประเมินความรู้ทางด้านระบบเสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ (ไวยากรณ์ในที่นี้หมายถึง โครงสร้างผิวของระบบคำ และวากยสัมพันธ์ เท่านั้น) แต่ถึงกระนั้นก็ตาม แบบทดสอบแบบเลือกตอบสามารถสร้างให้เป็นแบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ได้ ดังเช่นตัวอย่างต่อไปนี้

Match the given sentence with the alternative that most nearly says the same thing:

Before the turn of the century, the tallest buildings were rarely more than three storeys above ground. (adapted from Heaton. 1975 : 186)

A. After the turn of the century, buildings had more storeys above ground.

B. Buildings rarely had as much as four storeys above ground up until the turn of the century.

C. At about the turn of the century, buildings became numerous and considerably taller than ever before.

D. Buildings used to have more storeys above ground than they did at about the turn of the century. (Oller. 1979 : 233 - 234)

การที่แบบทดสอบแบบเลือกตอบเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เพราะสะดวกในการนำมาใช้ และตรวจง่าย (Oller. 1979 : 256) และการสร้างแบบทดสอบชนิดนี้ผู้สร้างจะต้องกำหนดปริบทไว้ในแต่ละข้อด้วย แต่ปัญหาในการสร้างแบบทดสอบชนิดนี้ ได้แก่ ตัวลองที่ดีสร้างได้ยาก ครูที่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการสร้างแบบทดสอบชนิดนี้ จะไม่สามารถเขียนข้อสอบได้ดี (Oller. 1976 : 22) การเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับการทดสอบในแต่ละครั้ง การเขียนตัวเลือกที่ดีให้ได้ครบทุกข้อนั้นทำได้ยาก ข้อสอบบางข้อมีคำตอบถูกมากกว่าหนึ่งคำตอบ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเดาคำตอบได้ ตัวเลือกที่ถูกว่าหรือสั้นกว่าตัวเลือกอื่น ๆ ตัวเลือกบางข้ออาจแนะนำคำตอบให้ตัวเลือกอื่น ๆ ครูแนะตัวเลือกที่ถูกให้กับผู้เรียนโดยไม่ตั้งใจ และตัวเลือกบางข้อแปลกกว่าข้ออื่น ๆ

(Oller. 1979 : 257) สำหรับปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ตัวเลือกในแบบทดสอบแบบเลือกตอบมักจะลวงผู้เรียนที่ไม่ค่อยระมัดระวัง หรือผู้เรียนที่เรียนอ่อน ซึ่งก่อให้เกิดความสับสนแก่ผู้เรียน และการทำเช่นนี้ไม่ใช่จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Oller. 1979 : 256) นอกจากนี้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงนั้น ขณะที่ใช้ภาษา ผู้พูดไม่มีตัวเลือกเช่นเดียวกับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ แต่ผู้พูดจะต้องคิดภาษาเอง ฉะนั้นสถานการณ์ของการใช้ภาษาในชีวิตจริง จึงแตกต่างจากสถานการณ์ของแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า แบบทดสอบแบบเลือกตอบเป็นแบบทดสอบจุลภาษาที่ใช้วัดองค์ประกอบของภาษาที่ละองค์ประกอบ และการทดสอบในลักษณะนี้ก็แตกต่างจากการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่แท้จริง ทั้งนี้เพราะการที่จะใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้รับสารหรือผู้ส่งสารจะต้องนำทักษะต่าง ๆ มาสัมพันธ์กัน และความสามารถทางไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวคงไม่ช่วยให้การสื่อสารดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพได้ (Madsen. 1983 : 43)

แบบทดสอบวัดโดยตรง แบบทดสอบวัดโดยอ้อม และสภาพของแบบทดสอบไวยากรณ์

(Direct and indirect tests and the position of grammar tests)

ในเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา ได้มีการอภิปรายถึง คุณค่าของการทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์โดยตรง และการศึกษาเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการรับภาษาที่ 2 ของผู้เรียน (Second language acquisition) มีผู้วิจัยหลายท่าน เช่น ฮาร์ชแมน (Harshman) แครเชน (Krashen) ดุเลย์ (Dulay) และเบอร์ท (Burt) (Dulay and Burt. 1973 : 245 - 257 ; Krashen. 1981 : 51) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผลปรากฏว่าการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ของผู้ใหญ่ในเรื่องรูปแบบการรับรู้ภาษาของหน่วยคำทางไวยากรณ์ (Grammatical morpheme) มีลักษณะเช่นเดียวกับการรับรู้ภาษาตามธรรมชาติของเด็กที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ [ผู้ที่ทำการศึกษาเรื่องนี้คือ บราวน์ (Brown) ดีวิลเลอร์ และ ดี วิลเลอร์ (De Villiers and de Villiers)] ต่อมา ลาร์เซน ฟรีแมน (Larsen-Freeman. 1975 : 409 - 419) ได้ทำการศึกษาเรื่องนี้กับผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2

จำนวน 24 คน แต่ผลปรากฏว่า การเรียนรู้ภาษานี้แตกต่างไปจากลำดับของการรับรู้ภาษาตามธรรมชาติ นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งอื่น ๆ พบว่า การเรียนรู้ภาษาที่ 2 ของผู้ใหญ่ (Adult second language learning) คล้ายคลึงกับการรับรู้ภาษาแม่ของเด็ก (First language acquisition) การเก็บข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ รวบรวมมาจากกิจกรรม (Task) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา โดยเน้นที่ความหมาย เช่น การเขียนเรียงความ และการสนทนา ซึ่งกิจกรรมในลักษณะนี้ ความสนใจของผู้เรียนไม่ได้อยู่ที่รูปแบบทางไวยากรณ์ (Grammatical form)

สำหรับผลการวิจัยที่พบว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่ 2 ของผู้ใหญ่แตกต่างจากการรับรู้ภาษาแม่ของเด็กนั้น ได้เก็บรวบรวมข้อมูลมาจากแบบทดสอบที่พยายามประเมินความรู้ในการใช้รูปแบบทางไวยากรณ์ของผู้เรียนโดยตรง และในแบบทดสอบนี้ความสนใจของผู้เรียนอยู่ที่รูปแบบทางไวยากรณ์

การนำผลจากการศึกษาเรื่องนี้มาประยุกต์ใช้คือ ถ้าผู้เรียนมีความสนใจในรูปแบบทางไวยากรณ์ ผู้เรียนจะแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งในสถานการณ์หนึ่ง แต่พฤติกรรมนั้นจะเปลี่ยนไปในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เมื่อความสนใจนั้นอยู่ที่ความหมาย ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมทั้ง 2 นี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ฉะนั้นเมื่อผู้ทำการทดสอบสนใจที่จะประเมินความสามารถทางไวยากรณ์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และความหมายมีความสำคัญเท่ากับรูปแบบทางไวยากรณ์แล้ว การทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดโดยตรง ดูเหมือนว่าจะเป็นวิธีที่เชื่อถือไม่ได้ เพราะแบบทดสอบนี้เน้นที่รูปแบบทางไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว โดยมีได้เน้นที่ความหมาย

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว การทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางไวยากรณ์ คำศัพท์ หรือเสียงโดยตรง จะไม่สามารถทดสอบความสามารถเหล่านี้ได้อย่างแท้จริง แบบทดสอบวัดโดยอ้อม (Indirect test) จึงเหมาะที่จะนำมาใช้ทดสอบทักษะที่ต้องการมากกว่าแบบทดสอบวัดโดยตรง (Direct test) เช่น การวัดความสามารถในการเขียนจดหมายตอบรับทางธุรกิจ ทำได้โดยการใช้แบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถนั้นโดยการเขียนจดหมายในสถานะที่สมจริง (Hughes.

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

สำหรับงานวิจัยที่ผ่านมาปรากฏว่า ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง เท่าที่พบมีแต่การสำรวจปัญหาในการประเมินผล การสอนภาษาอังกฤษ และการสร้างแบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการใช้ภาษาในระดับต่าง ๆ

สีทันดร อินทสุต (2511) ได้สำรวจปัญหาในการทดสอบหมวดวิชาภาษาอังกฤษของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนครและธนบุรี จากตัวอย่างข้อสอบจากการสัมภาษณ์ และส่งแบบสอบถามไปยังครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์รวม 24 โรงเรียน จำนวน 198 คน ผลการวิจัยพบว่า ข้อสอบแบบปรนัยคลุมเครือ ไม่ชัดเจน ทำให้นักเรียนตัดสินใจลำบาก คำสั่งไม่ชัดเจน ตัวเลือกไม่เหมาะสม มีความผิดพลาดในการพิมพ์ และมีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่าหนึ่งคำตอบ

นฤมล ภัทรภาณุ (2517) ได้สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสร้างแบบทดสอบแบบเลือกตอบจำนวน 200 ข้อแล้วนำไปทดสอบและวิเคราะห์รายข้อ จากนั้นนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 370 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ได้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์จำนวน 106 ข้อ

สมเจตน์ กาญจนะ (2520) ได้สร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงโดยใช้วิธีการศึกษาเช่นเดียวกับ นฤมล ภัทรภาณุ ผลปรากฏว่าได้แบบทดสอบแบบเลือกตอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษจำนวน 98 ข้อ ที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพราะได้สร้างให้สอดคล้องกับเนื้อหา และหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง นอกจากนี้ยังได้ผ่านการตรวจจากอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ หัวหน้าหมวด และอาจารย์ผู้สอนแล้ว

สมทรง จันทรสุแทน (2520) ได้ศึกษาปัญหาในการสร้างแบบทดสอบของครูผู้สอน ระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 273 คน โดยใช้แบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า ครูมีปัญหาในการจัดทำข้อสอบและเทคนิคการสร้างข้อสอบ นอกจากนี้ คำสั่งยังคลุมเครือไม่ชัดเจน และการนิมน์ยังไม่ดีพอ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ วิชาภาษาอังกฤษหลัก ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในปีการศึกษา 2531 - 2532 ซึ่ง ได้แก่รายวิชา อ.411 - 412, อ.513 - 514 และอ.615 - 616 ที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสร้างขึ้น และใช้ประเมินผลปลายภาคเรียนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษหลัก ในปีการศึกษา 2531 - 2532 ของรายวิชา อ.411 หรือ 412 ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 อ.513 หรือ 514 ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และอ.615 หรือ 616 ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 รายวิชาละ 1 ชุด และแบบทดสอบนี้ต้องใช้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์สำหรับการประเมินผลปลายภาคเรียนจำนวน 120 ชุด ซึ่งเลือกมาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 40 โรงเรียน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ทั้งนี้เพราะปัญหาที่พบ คือ การลุ่มตัวอย่างจาก โรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศไทยไม่ช่วยให้ได้รับแบบทดสอบมากเท่ากับจำนวนที่ต้องการ ฉะนั้นการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) และโรงเรียนเหล่านั้นเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ผู้วิจัย และภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความคุ้นเคยมาก่อนแล้ว เพื่อให้โรงเรียนต่าง ๆ ยินดีให้ความร่วมมือโดยการให้แบบทดสอบมาใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ส่งจดหมายที่ทางมหาวิทยาลัย และอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทออกให้ไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ พร้อมกับคำเฉลย วิชาภาษาอังกฤษหลักในรายวิชา อ.411 - 412, อ.513 - 514 และอ.615 - 616 ระดับชั้นละ 1 ชุด รวมเป็นแบบทดสอบจำนวน 3 ชุด จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 1 โรงเรียน และแบบทดสอบนี้ต้องใช้ในการประเมินผลปลายภาคเรียน
2. หลังจากที่ได้รับแบบทดสอบแล้ว ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่ใช้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ และเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ทุกขั้นตอน จะได้รับการตรวจและแก้ไขโดยอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท ซึ่งเป็นเจ้าของภาษา และเกณฑ์ทางด้านไวยากรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ นอกจากความรู้เดิมของผู้วิจัยเองแล้ว เกณฑ์ส่วนหนึ่งได้จากตำราไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. A Grammar of Contemporary English ของ Randolph Quirk and others 1972.
2. A Communicative Grammar of English ของ Geoffrey Leech and Jan Svartvik 1986.
3. Practical English Usage ของ Michael Swan 1988.

รายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

1. จากข้อสอบที่ได้คัดเลือกไว้แล้วนั้น นำมาวิเคราะห์หาข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และไม่มีข้อบกพร่อง ซึ่งข้อสอบที่มีข้อบกพร่องจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- 1.1 มีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ
  - 1.2 ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง
  - 1.3 ผู้เฉลยเลือกคำตอบผิด
  - 1.4 ผู้เฉลยเลือกคำตอบผิด และมีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ
2. ศึกษาสาเหตุของข้อบกพร่องดังกล่าว
  3. เสนอแนวทางเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว โดยใช้ผลที่ได้จากการศึกษา

ข้อ 1-2

4. หาข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติสำหรับครูในการสร้าง แบบทดสอบ
ไวยากรณ์แบบเลือกตอบ
5. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยใช้การพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบของวิชาภาษาอังกฤษหลัก ในรายวิชา อ.411 - อ.412, อ.513 - อ.514 และ อ.615 - อ.616 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ระดับชั้นละ 1 ชุด รวมจำนวน 120 ชุด จากโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 40 โรงเรียน จากการศึกษาค้นคว้า มีแบบทดสอบจำนวน 6 ชุด จากโรงเรียน 5 แห่ง ไม่มีข้อสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเลือกตอบ เพราะข้อสอบของโรงเรียนเหล่านี้ใช้แบบทดสอบรูปแบบอื่น ๆ ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ และมีแบบทดสอบ 2 ชุด จากโรงเรียน 2 แห่ง ไม่มีข้อบกพร่อง นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้พบว่า มีข้อสอบบางข้อที่เหมือนกัน และโรงเรียนต่าง ๆ นำมาใช้ แต่คำเฉลยของแต่ละโรงเรียนแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้นับจำนวนข้อสอบเหล่านี้ด้วยทุกครั้งไม่ว่าจะมีข้อบกพร่องหรือไม่มีข้อบกพร่อง การศึกษาครั้งนี้มีแบบทดสอบ 2 ชุด จากโรงเรียน 2 แห่งที่อยู่ในเขตการศึกษาเดียวกันใช้เหมือนกัน ผู้วิจัยได้นับจำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และไม่มีข้อบกพร่องในแบบทดสอบทั้ง 2 ชุดด้วย ฉะนั้นข้อสอบที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ มีจำนวน 3,125 ข้อ เพื่อให้ผลการวิเคราะห์เป็นไปตามลำดับ ผู้วิจัยได้จำแนกการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์จำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และไม่มีข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ
2. ผลการวิเคราะห์ลักษณะของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ
3. ผลการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ

1. การวิเคราะห์จำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่องและไม่มีข้อบกพร่องในแบบทดสอบ
ไวยากรณ์แบบเลือกตอบ

ผู้วิจัยพบจำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่องและไม่มีข้อบกพร่อง ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่องและไม่มีข้อบกพร่อง

โรงเรียน	จำนวนข้อสอบ	จำนวนข้อสอบ ที่ไม่มี ข้อบกพร่อง	จำนวนข้อสอบ ที่มี ข้อบกพร่อง	ร้อยละของ ข้อสอบที่มี ข้อบกพร่อง
1	89	53	36	40.45
2	56	38	18	32.14
3	56	35	21	37.50
4	29	26	3	10.34
5	22	12	10	45.45
6	84	49	35	41.67
7	27	21	6	22.22
8	61	36	25	40.98
9	36	21	15	41.67
10	88	48	40	45.45
11	88	46	42	47.73
12	71	39	32	45.07
13	59	38	21	35.59
14	42	25	17	40.48
15	38	30	8	21.05

ตาราง 4 (ต่อ)

โรงเรียน	จำนวนข้อสอบ	จำนวนข้อสอบ ที่ไม่มี ข้อบกพร่อง	จำนวนข้อสอบ ที่มี ข้อบกพร่อง	ร้อยละของ ข้อสอบที่มี ข้อบกพร่อง
16	73	40	33	45.21
17	47	28	19	40.43
18	98	58	40	40.82
19	144	89	55	38.19
20	77	41	36	46.75
21	141	76	65	46.10
22	95	54	41	43.16
23	54	30	24	44.44
24	94	50	44	46.81
25	139	89	50	35.97
26	109	46	63	57.80
27	86	52	34	39.53
28	63	43	20	31.74
29	80	57	23	28.75
30	46	32	14	30.43
31	88	47	41	46.59
32	117	72	45	38.46
33	117	60	57	48.72
34	111	61	50	45.05
35	72	38	34	47.22
36	121	89	32	26.45

ตาราง 4 (ต่อ)

โรงเรียน	จำนวนข้อสอบ	จำนวนข้อสอบ ที่ไม่มี ข้อบกพร่อง	จำนวนข้อสอบ ที่มี ข้อบกพร่อง	ร้อยละของ ข้อสอบที่มี ข้อบกพร่อง
37	73	44	29	39.73
38	70	42	28	40.00
39	82	45	37	45.12
40	82	49	33	40.24
รวม	3,125	1,849	1,276	
	ร้อยละ	59.17	40.83	

จากตาราง 4 แสดงว่าจำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่องมีจำนวนทั้งสิ้น 1,276 ข้อ หรือร้อยละ 40.83

2. การวิเคราะห์ลักษณะของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ

ข้อสอบที่มีข้อบกพร่องจำนวน 1,276 ข้อนี้ มีลักษณะของข้อบกพร่องที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

2.1 ข้อสอบที่มีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ ในคำถามแต่ละข้อ คือ คำตอบที่ผู้เฉลยเลือกมานั้นเป็นคำตอบที่ถูกต้อง และคำตอบข้ออื่น ๆ ถูกต้องด้วยเช่นกัน ตัวอย่าง

ตาราง 5 แสดงลักษณะของข้อบกพร่องที่ปรากฏในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ

ลักษณะของ ข้อบกพร่อง โรงเรียน	มีคำตอบที่ ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ	ไม่มีคำตอบ ที่ถูกต้อง	ผู้เฉลยเลือก คำตอบผิด	ผู้เฉลยเลือกคำตอบ ผิด และมีคำตอบที่ ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ
1	32	3	1	-
2	16	1	1	-
3	15	6	-	-
4	3	-	-	-
5	9	-	1	-
6	26	7	2	-
7	3	3	-	-
8	23	-	2	-
9	9	4	2	-
10	35	4	1	-
11	36	3	3	-
12	22	6	2	2
13	15	4	2	-
14	13	1	3	-
15	4	2	2	-
16	26	3	4	-
17	13	-	5	1
18	29	4	6	1
19	48	4	3	-

ตาราง 5 (ต่อ)

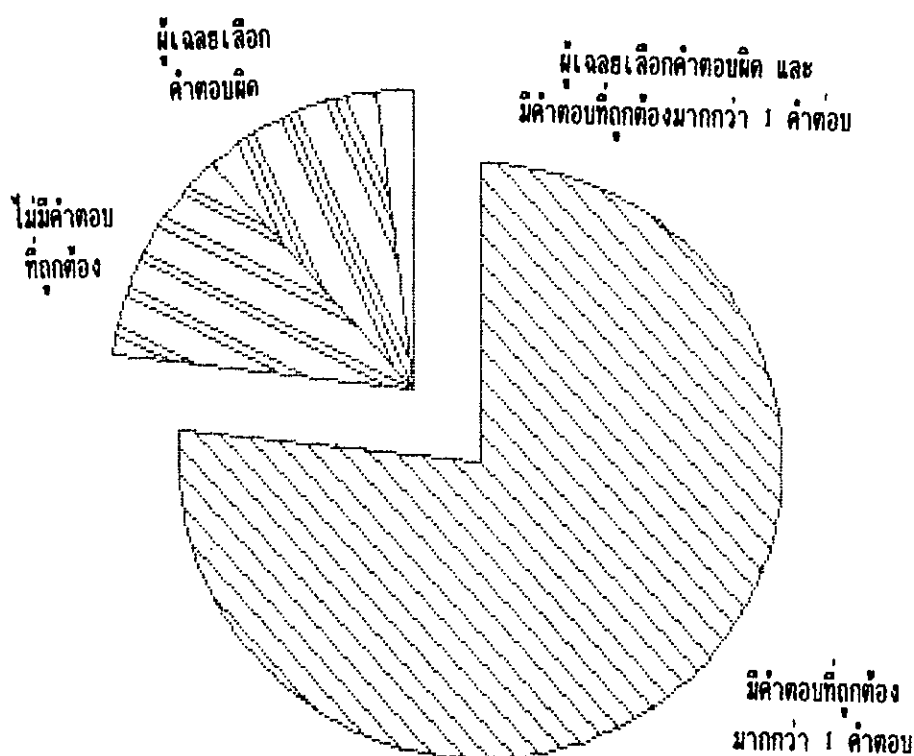
ลักษณะของ ข้อบกพร่อง โรงเรียน	มีคำตอบที่ ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ	ไม่มีคำตอบ ที่ถูกต้อง	ผู้เฉลยเลือก คำตอบผิด	ผู้เฉลยเลือกคำตอบ ผิด และมีคำตอบที่ ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ
20	34	1	1	-
21	52	9	3	1
22	33	4	4	-
23	15	-	8	1
24	43	-	-	1
25	40	7	3	-
26	39	5	14	5
27	28	5	1	-
28	10	2	6	2
29	18	3	2	-
30	13	-	1	-
31	34	-	5	2
32	38	4	3	-
33	42	12	3	-
34	34	7	8	1
35	32	2	-	-
36	24	5	2	1
37	18	9	2	-
38	15	7	4	2

ตาราง 5 (ต่อ)

ลักษณะของ ข้อบกพร่อง โรงเรียน	มีคำตอบที่ ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ	ไม่มีคำตอบ ที่ถูกต้อง	ผู้เฉลยเลือก คำตอบผิด	ผู้เฉลยเลือกคำตอบ ผิด และมีคำตอบที่ ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ
39	20	4	11	2
40	19	8	3	3
รวม	978	149	124	25
ร้อยละ	76.64	11.68	9.72	1.96

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า จากข้อสอบที่มีข้อบกพร่องจำนวน 1,276 ข้อ ลักษณะของข้อบกพร่องที่พบมากที่สุด ได้แก่ ข้อสอบที่มีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ และลักษณะของข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้เฉลยเลือกคำตอบผิด และมีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ

ค่าร้อยละของลักษณะของข้อบกพร่องทั้ง 4 ลักษณะ แสดงในภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 แสดงค่าร้อยละของลักษณะของข้อบกพร่อง

3. การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่อง

จากการศึกษาลักษณะของข้อบกพร่องทั้ง 4 ลักษณะนี้พบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษนั้น มีอยู่หลายประการด้วยกันคือ

3.1 ความหมาย เช่น ตัวเลือกบางข้อมีความหมายเหมือนกัน ข้อสอบบางข้อไม่มีบริบท (Context) ที่แน่นอน ฉะนั้นตัวเลือกทุกข้อที่แสดงความหมายที่เหมาะสมจึงเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

ตัวอย่าง

My child likes eating _____ eggs. He said they tasted _____.

- (a) boiling / good   b. boiled / well
c. boiling / well   d. boiled / good

คำตอบข้อ a ผิดเพราะ boiling คำที่ถูกต้องควรเป็น boiled [Past participle ซึ่งทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ (Adjective) และแสดงความหมายว่า ถูกกระทำ ไข่ต้มเองไม่ได้ แต่ไข่ถูกต้มได้] tasted ต้องตามด้วยคำคุณศัพท์ (good เป็นคำคุณศัพท์)

Your friend : Can this be a real diamond ? It costs ๔ l.

You : I don't think so. If it _____ a real diamond, it would cost more than that.

- a. is   b. are
c. was   (d) were

คำตอบที่ถูกต้องคือ c และ d เพราะในประโยค if - clause เมื่อประธานของประโยคคือ บุรุษที่ 1 หรือบุรุษที่ 3 กริยาช่องที่ 2 ของ "be" ใช้ได้ทั้ง was และ were แต่ was จะใช้ในกรณีที่คำกล่าวนั้น กล่าวอย่างไม่เป็นทางการ

Let us go to the movie, _____ ?

- (a) will you   b. won't you
c. do you   d. don't you

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ d เพราะ Question - tag ของประโยคคำสั่ง (Imperative) อาจจะเป็น will you หรือ won't you ขึ้นอยู่กับความคาดหมายของผู้พูด

Directions : For each of these sentences a word is provided, printed in capitals and in each sentence there are four gaps A to D. Choose the gap where the given word fits best.

YOURSELF

You A broke the television set B , not I,
and I saw you (C) doing it D .

คำตอบทุกข้อถูกต้อง เพราะช่องว่างที่คำถามเว้นมาให้ นั่นคือ ตำแหน่งของ Reflexive pronoun ที่จะปรากฏเมื่ออยู่ในประโยค

3.3 คำถามไม่ถูกต้อง เนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

3.3.1 คำถาม หรือคำสั่งไม่ชัดเจน หรือไม่สมบูรณ์

ตัวอย่าง

That young worker is very dull so _____ progress.

- a. a few, have made
- b. little, has made
- c. a little, has been made
- d. little, has been made

คำตอบข้อ d ไม่ถูกต้อง และคำถามข้อนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง เพราะในประโยคคำถามมีช่องว่างให้เติมคำเพียง 1 ช่องเท่านั้น แต่ในตัวเลือกว่าที่ให้มาใช้สำหรับเติมลงในช่องว่าง 2 ช่อง

Which one is incorrect order of Adjective?

- a. that famous European restaurant
- b. five cheap those dresses
- c. your final English examination
- d. the first three pages

คำตอบข้อ b ไม่ถูกต้อง เพราะในตัวเลือกว่านี้มีคำคุณศัพท์ (Adjective) เพียงคำเดียวเท่านั้น (Cheap) และตำแหน่งของคำคำนี้ถูกต้องแล้ว แต่ตำแหน่งของคำนำหน้านาม (Determiner) นั้นไม่ถูกต้อง (five, those) ฉะนั้นคำถามข้อนี้ไม่ได้ใช้สำหรับทดสอบตำแหน่งของคำคุณศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่ทดสอบตำแหน่งของคำนำหน้านามด้วย เป็นที่น่าสังเกตว่า ตัวเลือกว่า a European สะกดผิด (European) แต่ตำแหน่งของคำคุณศัพท์นั้นก็ถูกต้องเช่นกัน

3.3.2 คำบางคำขาดหายไป หรือมีคำบางคำเพิ่มเข้ามา

ตัวอย่าง

How can you correct the underlined phrase?

The man's two first little interesting French paintings are artful.

- a. two first interesting little red French.
- b. first two interesting little French red.
- c. first two interesting little red French.
- d. first two little interesting French red.

คำตอบข้อ c ไม่ถูกต้องเพราะไม่มี "paintings" ในตัวเลือกทุกข้อ และในตัวเลือกทุกข้อมี "red" เพิ่มเข้ามาซึ่งคำคำนี้ไม่มีในคำถาม ฉะนั้นคำถามข้อนี้จึงไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง

My father told me a story.

- a. A story was told to me by my grandfather.
- b. A story is told to me by my grandfather.
- c. My grandfather was told a story by me.
- d. My grandfather is told a story by me.

คำถามข้อนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง เพราะ "father" ในประโยคคำถามหายไป แต่มี "grandfather" เพิ่มเข้ามาในตัวเลือกทุกข้อ

3.4 การนิมพ์

ตัวอย่าง

A : Why didn't you attend the concert?

B : I _____ if I _____ time.

- a. would have gone ... had had
- b. would go ... had
- c. went ... would have
- d. had gone ... would have had
- e. will go ... have

a. the bus has picked up ten people before the accident had occurred.

b. the bus has picked up ten people before the accident was to occur.

c. the bus picked up ten people before the accident had occurred.

(d) the bus had picked up ten people before the accident occurred.

คำถามข้อนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง เพราะ occured ในตัวเลือกข้อ d สกกดผิด คำที่ถูกต้องต้องสะกดว่า occurred

หมายเหตุ occurred ในตัวเลือกข้อ a และ c สกกดผิดด้วยเช่นกัน

Unemployment's rising rapidly. Usually unemployment slows inflation. Nevertheless, the government is having a hard time keeping inflation under control. _____, the economy is in deep trouble.

(a) To summerize   b. For example

c. For instance   d. Instantly

คำถามข้อนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง เพราะ summerize ในตัวเลือกข้อ a สกกดผิด คำที่ถูกต้องคือ summarize

หมายเหตุ ในคำถามข้อนี้ Neverthless สกกดผิด คำที่ถูกต้องคือ Nevertheless

3.6 เครื่องหมายวรรคตอน

ตัวอย่าง

Several flocks of _____ grazing in the meadow.

1. sheep, was   (2) sheep, were

3. sheeps, was   4. sheeps, were

คำตอบข้อ 2 ผิด เพราะตัวเลือกทุกข้อมีเครื่องหมาย (,) (comma) ดังนั้น

เหตุการณ์ของน้ำท่วมยังคงดำเนินอยู่ในปัจจุบัน (Present time)

A : _____ ?

B : I did ! But I lost the lottery ticket, so I couldn't get the money.

- a. You haven't got the ticket, have you?
- b. You haven't won the prize, have you?
- c. You didn't win the prize, did you?
- d. You didn't have the ticket, did you?

คำตอบที่ถูกต้องคือ b และ c

b ถูก เพราะ A คิดว่า B ถูกล็อตเตอรี่ แต่เมื่อ B ตอบคำถามของ A B เปลี่ยนกาล เพื่อแสดงว่าความคิดของ A นั้นไม่ถูกต้อง

หมายเหตุ ticket ในข้อ a และ prize ในข้อ b พิมพ์ผิด คำที่ถูกต้องคือ ticket และ prize

Must you leave at once?

No, I _____.

- a. mustn't
- b. don't need
- c. really must
- d. needn't

คำตอบที่ถูกต้องคือ c เมื่อแปลความหมายของประโยค Must you leave at once? ว่าหมายถึง การเชิญให้อยู่ ดังนั้นคำตอบที่สามารถเป็นไปได้ของ คำเชิญก็คือ การตอบรับคำเชิญ หรือการตอบปฏิเสธคำเชิญ (No คือ การตอบปฏิเสธ I really must คือ เหตุผล)

คำตอบข้อ d ถูกต้อง เมื่อตีความหมายของประโยค Must you leave at once? มีความหมายเหมือนกับ Is there necessity? ซึ่งเป็นประโยคคำถามธรรมดา เมื่อมีการถามย่อมมีการตอบเสมอ ฉะนั้น No, I needn't. จึงหมายความว่า No, there is no necessity.

การศึกษาเกี่ยวกับบทสนทนาที่พบจริงในชีวิตประจำวัน (Conversational analysis) เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต่อเนื่องของข้อความ

คำตอบที่ถูกต้องคือ c, d และ e ours ในที่นี้หมายถึง our son, our student, our friend ฯลฯ

3.9.6 คำถามไม่ถูกต้อง และพิมพ์ผิด

ตัวอย่าง

I son't believe that the problem.

- (a.) is bieing soved   b. been soved
c. to be solved   d. being solved

ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง เพราะคำถามผิด เนื่องจากไม่มีช่องว่างสำหรับเติมคำตอบ และ son't พิมพ์ผิด ต้องแก้เป็น don't และตัวเลือกข้อ a is bieing soved ควรแก้เป็น is being solved

จำนวนสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องแต่ละประเภท แสดงในตาราง 6

ตาราง 6 สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องแต่ละประเภท

สาเหตุของ ข้อบกพร่อง โรงเรียน	ความหมาย	ไวยากรณ์	คำถาม ไม่ถูกต้อง	การพิมพ์	การสะกด	เครื่องหมาย วรรคตอน	ความสัมพันธ์ ต่อเนื้อ ของข้อความ	ความหมาย และ ไวยากรณ์	อื่น ๆ
1	15	16	-	2	-	2	-	1	-
2	7	10	-	-	-	1	-	-	-
3	3	18	-	-	-	-	-	-	-
4	2	1	-	-	-	-	-	-	-
5	-	10	-	-	-	-	-	-	-
6	7	24	-	2	-	1	-	1	-
7	2	4	-	-	-	-	-	-	-
8	9	15	-	-	-	-	-	-	1
9	5	9	-	1	-	-	-	-	-

ตาราง 6 (ต่อ)

สาขาของ ข้อบกพร่อง โรงเรียน	ความหมาย	ไวยากรณ์	คำถาม			เครื่องหมาย วรรคตอน	ความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง ของข้อความ	ความหมาย และ ไวยากรณ์	อื่น ๆ
			ไม่ถูกต้อง	การพิมพ์	การสะกด				
10	10	26	-	3	-	-	-	1	-
11	7	31	-	2	-	-	-	2	-
12	7	21	-	-	-	3	-	-	1
13	3	14	-	-	1	1	-	1	1
14	3	12	-	1	-	-	-	1	-
15	2	6	-	-	-	-	-	-	-
16	9	21	-	2	-	-	-	1	-
17	4	14	-	-	-	-	-	1	-
18	11	25	-	-	-	1	-	-	3
19	14	38	-	-	1	-	-	2	-
20	7	28	-	-	-	-	-	1	-
21	12	49	-	-	-	-	-	1	3
22	4	34	-	-	1	-	2	-	-
23	6	15	-	-	-	1	-	2	-
24	16	27	-	-	1	-	-	-	-
25	7	36	-	3	1	2	-	-	1
26	25	36	-	2	-	-	-	-	-
27	6	22	-	-	-	2	-	4	-
28	7	11	-	1	-	-	-	1	-
29	6	16	-	1	-	-	-	-	-
30	5	9	-	-	-	-	-	-	-

ตาราง 6 (ต่อ)

สาเหตุของ ข้อบกพร่อง โรงเรียน	ความหมาย	ไวยากรณ์	คำถาม ไม่ถูกต้อง	การพิมพ์	การสะกด	เครื่องหมาย วรรคตอน	ความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง ของข้อความ	ความหมาย และ ไวยากรณ์	อื่น ๆ
31	3	36	-	-	-	-	-	2	-
32	15	27	-	-	-	2	-	1	-
33	10	44	1	-	1	-	-	-	1
34	16	31	-	-	1	2	-	-	-
35	4	28	-	-	-	2	-	-	-
36	8	24	-	-	-	-	-	-	-
37	4	24	-	-	-	-	-	-	1
38	3	22	-	1	-	-	1	1	-
39	9	24	-	1	-	1	-	1	1
40	7	21	3	-	1	-	-	1	-
รวม	300	879	4	22	8	21	3	26	13
ร้อยละ	23.51	68.89	0.31	1.72	0.63	1.64	0.24	2.04	1.02

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าข้อสอบที่มีข้อบกพร่องร้อยละ 68.89 เนื่องมาจากไวยากรณ์ และร้อยละ 23.51 เนื่องมาจากความหมาย สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องที่พบน้อย ได้แก่ การสะกด คำถามไม่ถูกต้อง และความสัมพันธ์ต่อเนื่องของข้อความ

การที่ข้อสอบส่วนมากบกพร่องเนื่องมาจากไวยากรณ์นั้น ผู้วิจัยพบว่า ข้อสอบที่ใช้ทดสอบเนื้อหาทางไวยากรณ์เฉพาะบางเรื่องเท่านั้นที่มีกพบข้อบกพร่องอยู่เสมอ ๆ

ตัวอย่างของเนื้อหาทางไวยากรณ์เหล่านั้นได้แก่

1. Question - tags
2. Conditional sentences
3. Reported speech
4. คำกริยาบางคำ เช่น
  - 4.1 have + obj. + bare infinitive
+ infinitive with to
+ -ing form
+ past participle
  - 4.2 hear + obj. + bare infinitive
+ -ing form
+ that - clause
  - 4.3 see + obj. + bare infinitive
+ -ing form
+ that - clause
  - 4.4 watch + obj. + bare infinitive
+ -ing form

5. กาล (Tense)

จำนวนของข้อบกพร่องแยกตามเนื้อหาทางไวยากรณ์ แสดงในตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนของข้อบกพร่องแยกตามเนื้อหาทางไวยากรณ์

เนื้อหาทางไวยากรณ์	จำนวนข้อสอบทั้งหมด	จำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง	ร้อยละ
1. Question-tags	102	62	60.78
2. Conditional sentences	221	128	57.92
3. คำกริยาบางคำ	42	24	57.14
4. Reported speech	99	56	56.56
5. กาล (Tense)	502	267	53.19

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์แบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษที่ครูสร้างขึ้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในประเทศไทย สาระสำคัญและผลการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อหาจำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และไม่มีข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ
2. เพื่อศึกษาลักษณะของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ
3. เพื่อศึกษาสาเหตุของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบจำนวนของข้อสอบที่มี และไม่มีข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ
2. ทำให้ทราบลักษณะของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ
3. ทำให้ทราบสาเหตุของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ
4. ทำให้ทราบแนวทางในการให้ความช่วยเหลือแก่ครู เพื่อให้ข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบลดน้อยลง
5. ทำให้ทราบแนวทางปฏิบัติสำหรับครูในการสร้างแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษหลักที่ครูสร้างขึ้น ในปีการศึกษา 2531 - 2532 และใช้สำหรับประเมินผลปลายภาคเรียนในรายวิชา อ.411 - อ.412, อ.513 - อ.514 และ อ.615 - อ.616 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ระดับชั้นละ 1 ชุด จำนวน 120 ชุด จากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานการศึกษาเอกชน จำนวน 40 โรงเรียน การเลือกกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ใช้วิธีการส่งจดหมายที่ทางมหาวิทยาลัย และอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทออกให้ไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบพร้อมทั้งค่าเฉลย วิชาภาษาอังกฤษหลักในรายวิชา อ.411 - อ.412, อ.513 - อ.514 และ อ.615 - อ.616 ระดับชั้นละ 1 ชุด รวมเป็นแบบทดสอบจำนวน 3 ชุด จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 1 โรงเรียน และแบบทดสอบนี้ต้องใช้ในการประเมินผลปลายภาคเรียน

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการทดสอบทางภาษา วิธีการสอนภาษาอังกฤษ และความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

1.3.2 ผู้วิจัยเริ่มศึกษาโดยวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษหลัก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 ชุด เพื่อนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสร้างเกณฑ์ที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1.3.3 นำแบบทดสอบมาคัดเลือก ข้อสอบแบบเลือกตอบที่ใช้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์

1.3.4 จากข้อสอบที่คัดเลือกไว้แล้วนั้น นำแบบทดสอบแต่ละชุดมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาจำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และข้อสอบที่ไม่มีข้อบกพร่อง รวมทั้งลักษณะของข้อบกพร่องนั้น ๆ

1.3.5 ศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องดังกล่าว

1.3.6 นับจำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และไม่มีข้อบกพร่องของแบบ

ทดสอบแต่ละชุด และนำผลที่ได้มาบันทึกลงในตาราง จากนั้นหาจำนวนทั้งหมดของข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และไม่มีข้อบกพร่อง พร้อมทั้งค่าร้อยละของข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และไม่มีข้อบกพร่อง โดยคิดจากจำนวนข้อสอบทั้งหมดที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้หาค่าร้อยละของข้อสอบที่มีข้อบกพร่องของโรงเรียนแต่ละแห่ง โดยคิดจากจำนวนข้อสอบของแต่ละโรงเรียน

1.3.7 ศึกษาลักษณะของข้อบกพร่องแล้วนำมาจัดกลุ่มดังนี้

1. มีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ
2. ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง
3. ผู้เฉลยเลือกคำตอบผิด
4. ผู้เฉลยเลือกคำตอบผิด และมีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่า

1 คำตอบ

1.3.8 นับจำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และหาค่าร้อยละของ

ข้อบกพร่องแต่ละลักษณะ

1.3.9 วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องแล้วแยกเป็นประเภท

ต่าง ๆ ดังนี้

1. ความหมาย
2. ไวยากรณ์
3. คำถามไม่ถูกต้อง
4. การพิมพ์
5. การสะกด
6. เครื่องหมายวรรคตอน
7. ความสัมพันธ์ต่อเนื้อของข้อความ
8. ความหมายและไวยากรณ์
9. อื่น ๆ

1.3.10 นับจำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และหาค่าร้อยละของสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องแต่ละประเภท

1.3.11 จากการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 1.3.3 พบว่ามีเนื้อหาทาง

ไวยากรณ์เฉพาะบางเรื่องเท่านั้นที่มักจะปรากฏอยู่ในแบบทดสอบบ่อยครั้ง และข้อสอบในเรื่องเหล่านี้มักจะมีข้อบกพร่องเสมอ ๆ จึงทำให้ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า มีเนื้อหาทางไวยากรณ์ในเรื่องใดบ้างที่มีข้อบกพร่องปรากฏเสมอ

1.3.12 นับจำนวนข้อสอบทั้งหมด และจำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่องของไวยากรณ์แต่ละเรื่อง และหาค่าร้อยละของข้อสอบที่มีข้อบกพร่องของเนื้อหาทางไวยากรณ์

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้มาจากการวิเคราะห์แบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษหลัก ที่ใช้ประเมินผลปลายภาคเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อสอบที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 3,125 ข้อ

ข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง	มีจำนวนทั้งสิ้น 1,276 ข้อ หรือ 40.83 %
ข้อสอบที่ไม่มีข้อบกพร่อง	มีจำนวนทั้งสิ้น 1,849 ข้อ หรือ 59.17 %
2. จำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่องแต่ละลักษณะ มีดังนี้

2.1	มีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ	76.64 %
2.2	ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง	11.68 %
2.3	ผู้เฉลยเลือกคำตอบผิด	9.72 %
2.4	ผู้เฉลยเลือกคำตอบผิด และมีคำตอบถูกมากกว่า 1 คำตอบ	1.96 %
3. จำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง แยกตามประเภทของสาเหตุ มีดังนี้

3.1	ความหมาย	23.51 %
3.2	ไวยากรณ์	68.89 %
3.3	คำถามไม่ถูกต้อง	0.31 %
3.4	การพิมพ์	1.72 %
3.5	การสะกด	0.63 %

3.6	เครื่องหมายวรรคตอน	1.64 %
3.7	ความสัมพันธ์ต่อเนื้อของข้อความ	0.24 %
3.8	ความหมายและไวยากรณ์	2.04 %
3.9	อื่น ๆ	1.02 %
4.	จำนวนของข้อสอบที่มีข้อบกพร่องแยกตามเนื้อหาทางไวยากรณ์ มีดังนี้	
4.1	Question - tag	60.78 %
4.2	Conditional sentences	57.92 %
4.3	Verbal construction after have, hear, see and watch	57.14 %
4.4	Reported speech	56.56 %
4.5	กาล (Tenses)	53.19 %

อภิปรายผล

1. จำนวนข้อสอบที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 3,125 ข้อ จำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่องคือ 1,276 ข้อ (40.83 %) แสดงว่าแบบทดสอบแบบเลือกตอบที่ใช้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ มีข้อบกพร่องถึงร้อยละ 40.83 ดังนั้นจึงทำให้ไม่แน่ใจว่า แบบทดสอบชนิดนี้เหมาะที่จะนำมาใช้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์หรือไม่ และเมื่อพิจารณาข้อสอบที่มีข้อบกพร่องทั้งหมดนี้พบว่า ข้อสอบเหล่านี้ไม่ได้ทดสอบความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเลย นอกจากนี้ข้อสอบที่เหลืออยู่ 59.17 % อาจจะได้ทดสอบความสามารถทางภาษาของผู้เรียนด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะข้อสอบเหล่านี้อาจจะไม่มีความเที่ยงตรง (ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และหรือความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง) ความเชื่อมั่น ระดับความยากที่เหมาะสมกับผู้เรียน และอำนาจจำแนก แต่อย่างไรก็ตามอาจมีข้อสอบส่วนหนึ่งเป็นข้อสอบที่ดี ด้วยเหตุนี้ข้อสอบที่ไม่มีข้อบกพร่อง 59.17 % เมื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบในเรื่องความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ระดับความยาก และอำนาจจำแนกแล้ว จำนวนข้อสอบที่มีคุณภาพจะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 59.17 % ซึ่งนับว่าจำนวนข้อสอบที่มีคุณภาพอยู่ใน

ระดับที่น้อยมาก

2. ลักษณะของข้อบกพร่องที่พบมากที่สุด ได้แก่ มีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ (76.64 %) และไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง (11.68 %) การทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์นี้ สามารถทดสอบได้โดยใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แต่แบบทดสอบชนิดนี้มีข้อจำกัดอยู่มาก ปัญหาของแบบทดสอบชนิดนี้คือ ตัวลวง ในแบบทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์นั้น ตัวลวงที่สร้างขึ้นได้ยาก ฮิวซ์ (Hughes) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นใช้ภายในโรงเรียนนั้น มักจะมีข้อบกพร่องปรากฏอยู่เสมอ ตัวอย่างของข้อบกพร่องได้แก่ มีคำตอบมากกว่า 1 คำตอบ ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง และตัวลวงไม่มีประสิทธิภาพ (Hughes, 1981 : 61)

การที่ผู้เฉลยเลือกคำตอบผิดนั้น อาจเนื่องมาจากขาดความระมัดระวัง และการไม่เข้าใจการใช้ไวยากรณ์ในเรื่องต่าง ๆ อย่างถ่องแท้

3. สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่อง ได้แก่ ความหมาย ไวยากรณ์ ทั้งความหมายและไวยากรณ์ และความสัมพันธ์ต่อเนื้อของข้อความ การที่ข้อสอบจำนวนมาก (68.89%) บกพร่องเนื่องจากไวยากรณ์อาจเป็นเพราะ ครูเข้าใจการใช้ไวยากรณ์ในเรื่องต่าง ๆ ไม่ถ่องแท้ เช่น ครูอาจสอนนักเรียนว่า "at this moment" และ "right now" ใช้ได้เฉพาะใน Present progressive tense "ago" ใช้ได้เฉพาะใน Past simple tense และ "since" กับ "for" ใช้ได้กับ Present perfect และ Past perfect เท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วความเข้าใจเหล่านี้ไม่ถูกต้อง ตัวอย่างของเนื้อหาทางไวยากรณ์ที่ครูอาจเข้าใจผิด ที่ได้จากข้อมูลที่น่าสนใจ วิจัย พอลสรุปได้ดังนี้

3.1 กริยาวิเศษณ์บอกเวลา (Adverbs of time) ที่ใช้ใน Tense ต่าง ๆ เช่น

James _____ at his desk right now.

a. sits

b. sat

c. is sitting

d. sitting

ครูส่วนใหญ่คิดว่า c คือคำตอบที่ถูกเพียงข้อเดียว เพราะ "right now" ใช้ใน Present progressive tense เท่านั้น แต่คำถามข้อนี้ข้อ a ถูกต้องด้วยเช่นกัน

แต่หมายถึง Present event สำหรับข้อ c หมายถึง Ongoing state

Nantha, "My English isn't good."

Chaweewan, "How many years ago _____ English?"

- a. you studied   (b.) did you study
c. do you study   d. had you studied

คำตอบข้อ b ถูกเพราะ "ago" ใช้กับ Past simple tense แต่ในคำถามข้อนี้ "ago" สามารถใช้กับ Past perfect tense ได้ เพื่อแสดงความหมายว่า "study" เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์อื่นในอดีต ซึ่งเหตุการณ์นั้นไม่กล่าวไว้ในคำถาม ฉะนั้นข้อ d ถูกต้องด้วยเช่นกัน

I _____ television for two hours.

- a. am watching   b. watched
(c.) have been watching   d. have been watched

ครูอาจคิดว่า ข้อ c ถูกต้องเพียงข้อเดียว เพราะ "for" ใช้ใน Present perfect แต่ในคำถามข้อนี้ "for" สามารถใช้กับ Past simple ได้

ข้อ b หมายถึง เหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นแล้วในอดีต

ข้อ c หมายถึง เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นแล้วในอดีต และดำเนินมาถึงปัจจุบัน และช่วงระยะเวลาของเหตุการณ์นั้นจำกัด

3.2 Question-tags โดยปกติแล้วประโยค Question-tags จะมีลักษณะ ดังนี้

ประโยคบอกเล่า, กริยาช่วย (Auxiliary verb) + n't + คำสรรพนาม

ประโยคปฏิเสธ, กริยาช่วย + คำสรรพนาม

แต่ในขณะเดียวกัน Question-tag อาจมีรูปประโยคอีกแบบหนึ่งได้

ประโยคบอกเล่า, กริยาช่วย + คำสรรพนาม

ประโยคปฏิเสธ, กริยาช่วย + n't + คำสรรพนาม

ซึ่ง Question-tag ในลักษณะนี้ จะแสดงความสนใจ การเกี่ยวข้อง ประหลาดใจ หรือโกรธ (Swan. 1988 : 515) ดังเช่น

Mary and Bob engaged, _____ ?

- (a) aren't they   b. are they
c. are we   d. aren't we

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ b

ข้อ a ใช้ในการถามเพื่อต้องการคำยืนยัน หรือถามเพื่อความแน่ใจ

ข้อ b ใช้ในการถามเพื่อแสดงความสนใจ ประหลาดใจ ฯลฯ

3.3 Conditional sentences เป็นประโยคแสดงการสมมุติ หรือประโยคที่มีข้อความแสดงเงื่อนไข หนังสือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลาย ๆ เล่มมักกล่าวไว้ว่า ประโยคเงื่อนไขมีอยู่ 3 ชนิดเท่านั้น คือ

1. If + present simple, future simple
2. If + past simple, would + v₁
3. If + past perfect, would + have + v₃

และ Tense ในประโยคหลัก และอนุประโยคจะต้องเป็นเช่นนี้เสมอ แต่ในความเป็นจริงแล้ว Tense ในประโยคหลักและอนุประโยค จะเป็น Tense ใดนั้นขึ้นอยู่กับความหมาย ดังนั้น Conditional sentence จึงมีมากกว่า 3 ชนิด (Hill. 1967 : 31 - 32) เช่น

Bill would have taken more photograph, if he had more film.

สมมุติที่เป็นไปไม่ได้ในปัจจุบัน แต่มีผลสืบเนื่องมาถึงอดีตที่ไม่อาจเป็นไปได้

(would + have + v₃, if + past simple)

If you went to London you met new friends.

สมมุติที่เป็นไปได้ในอดีต

(If + past simple, past simple)

If he had told me the truth, I would not punish him.

สมมุติที่ไม่อาจเป็นไปได้ในอดีต และตรงข้ามกับความเป็นจริงในอดีต แต่มีผลสืบเนื่องมาถึงปัจจุบัน

(If + past perfect, would + v₁)

ทำให้เป็นที่เข้าใจว่ากริยาคำนี้ ใช้ได้เฉพาะโครงสร้างนี้เท่านั้น แต่สำหรับคำถามข้อนี้ คำตอบที่ถูกต้องคือ a, c และ d ซึ่งมีความหมายต่างกัน ดังนี้

ข้อ a หมายถึง การกระทำ

ข้อ c หมายถึง การกระทำที่เกิดขึ้น ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

ข้อ d หมายถึง นักเรียนเป็นผู้ทำความสะอาดห้อง

สรุปได้ว่าคำกริยาในภาษาอังกฤษนั้นใช้ได้หลายโครงสร้าง บางโครงสร้างมีความหมายเหมือนกัน บางโครงสร้างมีความหมายต่างกัน ผู้สร้างแบบทดสอบควรคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการใช้ภาษาเหล่านี้

3.5 Reported speech หลายคนเข้าใจว่า เมื่อต้องการเปลี่ยนจาก Direct speech เป็น Indirect speech สิ่งที่ต้องเปลี่ยนเสมอคือ Tense และ คำสรรพนาม แต่เมื่อไรก็ตามที่คำพูดนั้นยังคงเป็นจริงในขณะที่นำมากล่าว คำสรรพนาม และ Tense ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง (Swan, 1998 : 555) เช่น

" Will you listen to such a man? "

He asked them _____

a. you will listen to such a man.

b. he would listen to such a man.

c. if they will listen to such a man.

(d) if they would listen to such a man.

คำตอบที่ถูกต้องคือ c และ d

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า Reported speech นั้น คือ การนำคำพูดมากล่าวโดยต้องคำนึงถึงความหมาย ไม่ใช่รูปแบบของภาษา

3.6 การใช้ Tense ต่าง ๆ เรื่องของ Tense นี้เป็นปัญหาที่สำคัญสำหรับครู และรายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาในเรื่องนี้ มีดังนี้

3.6.1 ถึงแม้ว่า "will" และ "be going to" จะใช้กับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่ในกรณีที่ต้องการแสดงความหมายแผนการในอนาคต Present simple tense และ Present progressive tense สามารถนำมาใช้ได้ จากตัวอย่างข้อสอบที่นำมาวิเคราะห์ในครั้งนี้นับว่า ครูอาจไม่คำนึงถึงความจริง

ข้อนี้ (Leech. 1975 : 71 - 72)

My sister _____ to Bangkok next month. She has been living in the U.S.A.

- a. was returning   b. would return
 c. is returning   d. had returning
 e. returns

คำตอบที่ถูกต้องคือ c และ e

3.6.2 เมื่อมีเหตุการณ์เกิด 2 เหตุการณ์ Past perfect tense จะใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน แต่ในขณะเดียวกัน Past simple tense สามารถใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนได้เช่นกัน (Quirk. 1972 : 92)

By the time the police came the thief _____.

- a. disappeared   b. had disappeared
 c. has disappeared   d. was disappeared

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ b เพราะทั้ง Past simple tense และ Past perfect tense สามารถนำมาใช้ในการอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนได้

สาเหตุอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องเนื่องมาจากไวยากรณ์ คือ ในคำถามข้อเดียวกัน มีตัวเลือก 2 ข้อที่หน้าที่ของคำเหมือนกัน เช่น

"Come here _____ I have something important to tell you."

1. quick   2. quickly
 3. careful   4. badly

คำตอบที่ถูกต้องคือ 1 และ 2 เพราะ quick เป็นกริยาวิเศษณ์

กล่าวโดยสรุป ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบที่มีสาเหตุมาจากไวยากรณ์นั้น สืบเนื่องมาจากความรู้เรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้สร้างแบบทดสอบค่อนข้างจำกัด

สาเหตุประการสุดท้าย ที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องเนื่องมาจากไวยากรณ์ ได้แก่ ครูทราบกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เรื่องต่าง ๆ เป็นอย่างดี แต่ครูไม่ยอมรับว่า ความเป็นไปได้ของไวยากรณ์บางเรื่องถูกต้องสำหรับนักเรียน เพราะครูไม่ได้สอนผู้เรียน ฉะนั้น สิ่งที่ครูนำมาทดสอบ จะต้องเป็นสิ่งที่ครูสอนผ่านไปแล้วเท่านั้น เนื้อหาทางภาษาที่ครูจะนำมาสอน ส่วนมากจะขึ้นอยู่กับแบบเรียนซึ่งได้รับอนุญาตแล้วจากกระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้นรายละเอียดเกี่ยวกับไวยากรณ์เรื่องใด ๆ ก็ตาม ที่ไม่ได้กล่าวไว้ในแบบเรียน จึงไม่มีความจำเป็นเลยที่จะต้องสอนให้กับผู้เรียนเพิ่มเติม ด้วยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า สิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จะต้องอยู่ในเฉพาะแบบเรียนเท่านั้น ตัวอย่างเช่น ในการแสดงความหมายของเหตุการณ์ในอนาคตใช้ will, be going to แต่ในขณะที่เดียวกันครูทราบว่า Present progressive tense และ Simple present tense สามารถนำมาใช้ได้ ในกรณีที่ต้องการแสดงความหมายแผนการในอนาคต แต่รายละเอียดของเรื่องนี้ไม่ได้กล่าวไว้ในแบบเรียน จึงทำให้ครูไม่ได้สอนนักเรียน และเมื่อครูสร้างแบบทดสอบของไวยากรณ์เรื่องนี้ ครูอาจเขียนข้อสอบในลักษณะนี้

My sister _____ to Bangkok next month. She has been living in the U.S.A.

- a. was returning   (b.) will return
c. is returning   d. had returned
e. returns

ครูทราบว่าสำหรับคำถามข้อนี้ คำตอบที่ถูกต้องคือ c และ e แต่เมื่อพิจารณาถึงผู้เรียนแล้ว คำตอบที่ถูกต้องมีเพียงคำตอบเดียวเท่านั้นคือ b (เพราะครูไม่ได้สอนนักเรียนว่า Present progressive tense และ Present simple tense สามารถนำมาใช้แสดงความหมายแผนการในอนาคตได้) ฉะนั้นตามความคิดของครูแล้ว ข้อสอบข้อนี้ไม่มีข้อบกพร่อง เพราะมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

ครูหลายคนยังเข้าใจว่า การสอนภาษาจะต้องสอนเนื้อหาทุกเรื่องในแบบเรียน แต่เนื่องจากเนื้อหาที่มีอยู่ในแบบเรียนมีอยู่มากมาย ฉะนั้นปัญหาของครูอย่างหนึ่งคือ ไม่สามารถสอนเนื้อหาทุกเรื่องที่ปรากฏในแบบเรียนได้ตามเวลาที่มีอยู่ จึงทำให้ครูไม่อาจสอนเรื่องใด ๆ เพิ่มเติม หรือนอกเหนือไปจากแบบเรียนได้ทั้ง ๆ ที่เนื้อหาบางเรื่อง

คำถาม : Must you leave at once? (หมายความว่า Is there necessity?)

คำตอบ : No, I needn't. (หมายความว่า No, there is no necessity.)

ความสัมพันธ์ต่อเนื่องของข้อความเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะต้องคำนึงถึงเสมอในการสอน และการทดสอบทางภาษา แต่เนื่องจากความรู้เรื่องนี่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก จึงทำให้ข้อสอบเกิดข้อบกพร่องเพราะสาเหตุนี้ได้

จะเห็นได้ว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ มีอยู่หลายสาเหตุเช่น ความหมาย ไวยากรณ์ ความสัมพันธ์ต่อเนื่องของข้อความ ฯลฯ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งคาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ และมีส่วนช่วยในการสร้างแบบทดสอบไวยากรณ์ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความช่วยเหลือครูเพื่อให้ข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบลดน้อยลง

1.1 ครูควรได้รับความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม การศึกษาเรื่องนี้จะต้องศึกษาทั้งรูปแบบของภาษา (Form) ความหมาย (Meaning) และหน้าที่ของภาษา (Function)

1.2 ครูควรได้รับการฝึกฝนในการสร้างแบบทดสอบรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสามารถเลือกใช้แบบทดสอบได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความสามารถทางภาษา และทักษะที่ต้องการทดสอบ การเปิดโอกาสให้ครูได้รู้และเข้าใจเกี่ยวกับการทดสอบทางภาษา ตลอดจนข้อดี และข้อเสียของแบบทดสอบรูปแบบต่าง ๆ เป็นสิ่งที่จำเป็น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูในการสร้างแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ

2.1 การเขียนคำถามในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบควรกำหนดปริบท หน้าที่ของภาษา และสถานการณ์ของการใช้ภาษาด้วย เพื่อช่วยให้

คำตอบที่ถูกต้องมีเพียงคำตอบเดียว

2.2 การเขียนตัวลงที่มีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงรูปแบบของภาษา และความหมาย

2.3 ถ้าไม่จำเป็นไม่ควรแยกทดสอบทักษะทางภาษาทีละทักษะ หรือแยกทดสอบทีละองค์ประกอบย่อยของภาษา ด้วยเหตุนี้การทดสอบความสามารถทางภาษาของผู้เรียน จึงควรใช้แบบทดสอบทักษะสัมพัทธ์

2.4 ครูควรนำแบบทดสอบรูปแบบต่าง ๆ เช่น แบบทดสอบโคลช การเติมคำ การเขียนตามคำบอก การแปล ฯลฯ มาใช้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัย

3.1 ควรมีการศึกษาแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อดูจำนวนข้อบกพร่อง ลักษณะและสาเหตุของข้อบกพร่องในแบบทดสอบ รวมทั้งปัญหาของครูเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ ตลอดจนไวยากรณ์ว่ามีเรื่องใดบ้างที่เป็นปัญหาสำหรับครูมัธยมศึกษาตอนต้น

3.2 ควรศึกษาว่า แบบทดสอบแบบเลือกตอบเหมาะที่จะนำมาใช้ทดสอบความสามารถ และทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ หรือไม่

3.3 ควรวิเคราะห์แบบทดสอบรูปแบบอื่น ๆ เพื่อหาจำนวนข้อบกพร่อง ลักษณะ และสาเหตุของข้อบกพร่องที่ใช้สำหรับทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ จะทำให้ทราบว่า แบบทดสอบรูปแบบใดที่เหมาะสมสำหรับการทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์

3.4 ศึกษาเหตุผล และความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในการใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบมาทดสอบความสามารถทางภาษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ อธิการยานันต์. การเปรียบเทียบของแบบสอบเลือกตอบชนิดคำตอบถูกต้องเดียว คำตอบถูกไม่จำกัดและคำตอบรวม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. ถ่ายเอกสาร.
- กัญดา ชรรวมงคล. "ข้อคิดเกี่ยวกับข้อสอบผลสัมฤทธิ์กับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ," ใน การสอบและการสอนภาษาอังกฤษ. บรรณาธิการโดย สุไร พงษ์ทองเจริญ. หน้า 9 - 17. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2531.
- กัณฑาทิพย์ สิงหะเนติ และผ่าน บาลโพธิ์. การสร้างมิตล์ัมพันธ์ของการใช้ภาษาเพื่อการเรียนการสอน และการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และ การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาแบบมหภาษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2526.
- กาญจนา ปราบพาล. การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- กาญจนา ปราบพาล, ภัลลสร สิงคาลวนิช และอรอนงค์ หิรัญบุรณะ. การสำรวจ วัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติของการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารใน 3 ระดับ ของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2528.
- กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ. การศึกษาวิธีการสอนและปัญหาในการสอนอ่านภาษาอังกฤษในชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกศิลปะในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนคร และ ชนบุรี พ.ศ. 2511. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513. อัดสำเนา.
- เกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์. ภาษาอังกฤษคำและโครงสร้าง. กรุงเทพฯ : ชัยศิริการพิมพ์, 2526.
- ทอรั้ง จรุงกิจอนันต์ และอ้อยทิพย์ กรมกุล. "สนทนากับ รศ.ดร. คุณกัญดา ชรรวมงคล," ภาษาปริทัศน์. 2(2) : 99 - 104 ; ภาคปลายปีการศึกษา 2524.

นฤมล กัทธภาค. การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ในกรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.

นิยม สุขประพันธ์. สถานภาพบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในโรงเรียนประถมศึกษา 9 แห่ง. ปรินญาณินพนธ์

กค.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514. อัดสำเนา.

บุษผชาติ เฟ่งพินิจ. การศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2511. ปรินญาณินพนธ์ กค.ม. กรุงเทพฯ :

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512. อัดสำเนา.

วันดี สัททิม. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน

ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2529. ถ่ายเอกสาร.

วัลลียา สุวรรณโชติ. ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของผู้สอนต่อหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร

ปีการศึกษา 2524. ปรินญาณินพนธ์ กค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

วิรัตน์ ไวยกุล. การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2512.

ปรินญาณินพนธ์ กค.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร,

2513. อัดสำเนา.

ศรีวิไล ดอกจันทร์. "การวัดและการประเมินผลทางภาษาความเป็นมาและแนวโน้ม."

ศึกษาศาสตร์สาร. 11(3 - 4) : 73 - 74 ; เมษายน - กันยายน 2526.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษา

ตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2523.

_____ . หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ :

องค์การค้ำครุสภา, 2524.

- สถาบันภาษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. Evaluation and Measurement of Language Competence and Performance. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2523.
- สมเจตน์ กาญจนะ. การสร้างแบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.
- สมทรง จันทร์สุเทพ. การศึกษาปัญหาในการสร้างแบบทดสอบ ของครูผู้สอน ระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 6. ปริญญาโท กค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- สีทันดร อินทสุต. การสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511. อัดสำเนา.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอบทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2531.
- สุพันธ์ สุกมลลันต์. "ทฤษฎีต่าง ๆ ในการทดสอบทางภาษา และปัญหาขัดข้องในการทดสอบสัมฤทธิ์ผล." ภาษาปริทัศน์. 2(1) : 1 - 25 ; ภาคต้นปีการศึกษา 2524.
- _____. "หลักการและแนวคิดในการสร้างเครื่องมือเพื่อการทดสอบ และประเมินผลความสามารถจรรยาบรรณสื่อสารทางภาษา." ภาษาปริทัศน์. 7(1) : 14 - 23 ; ภาคต้นปีการศึกษา 2529.
- อ้อยทิพย์ กรมกุล. "ข้อทดสอบแบบโคลซ." ภาษาปริทัศน์. 2(1) : 71 - 77 ; ภาคต้นปีการศึกษา, 2524.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบอิงปริเจตภาษาอังกฤษสำหรับใช้กับนักศึกษาไทยในระดับต่าง ๆ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- _____. "มิติสัมพันธ์ของการทดสอบทางภาษา." ภาษาปริทัศน์. 2(1) : 26 - 32 ; ภาคต้นปีการศึกษา 2524.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- อุไรวรรณ ศฤงคาร์นันต์. ความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับ
แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.
- Alderson, J Charles. "The Cloze Procedure and Proficiency in English
as a Foreign Language," TESOL Quarterly, 13 (2) : 219 - 227 ;
June, 1979.
- _____. "Report of the Discussion on General Language Proficiency,"
in ELT Document 111 Issues in Language Testing. edited by
J. Charles Alderson and Arthur Hughes. p. 187 - 193. London :
The British Council, 1981.
- _____. "Scoring Procedures for Use on Cloze Tests," in On
TESOL'79 : The Learner in Focus. edited by Carlos A Yorio, Kyle
Perkins and Jacquelyn Schachter. p.193 - 205. Washington,
D.C. : Georgetown University, 1979.
- _____. "Testing and Its Administration in ESP," KMIT's EST Bulletin.
5(1) : 23 - 38 ; August, 1987.
- Aitken, Kenneth G. "Problems and Alternatives in Proficiency Testing,"
English Teaching Forum. 17(3) : 20 - 23 ; July, 1977.
- Bachman, Lyle F. "How "Communicative" are Language Proficiency Tests?,"
Pasaa. 15(2) : 1 - 12 ; December, 1985.
- Bloom, Benjamin, J. Thomas Hastings and George F. Madaus. Handbook on
Formative and Summative Evaluation of Student Learning.
New York : McGraw-Hill, 1971.
- Bowen, J Donald. "Lecturettes for Mature Learners," English Teaching
Forum. 12(1) : 11 ; March, 1974.
- Bowen, J Donald and Harold Madsen. TESOL Techniques and Procedures.
Rowley, Massschusetts : Newbury House, 1985.

- Briere, Eugene J. "Current Trends in Second Language Testing," in Papers on Language Testing 1967 - 1974. edited by Leslie Palmer and Bernard Spolsky. p. 221 - 228. Washington, D.C. : Teachers of English to Speakers of Other Languages, 1975.
- Brumfit, C.J. and J.T. Roberts. An Introduction to Language and Language Teaching. London : Batford Academic and Educational, 1983.
- _____. "Notional Syllabuses Revisited : A response," Applied Linguistics. 2(1) : 90 - 92 ; Spring, 1981.
- Buckby, Michael. "What should be the Content of a Communicative Testing Syllabus?," in Communicative Language Testing. edited by Peter S. Green. p. 29 - 38. Strasbourg : Council of Europe, 1987.
- Canale, Michael and Merrill Swain. "Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing," Applied Linguistics. 1(1) : 1 - 47 ; Spring, 1980.
- _____. "Some Theories of Communicative Competence," in Grammar and Second Language Teaching. edited by William Ruthenford and Michael Sharwood Smith. p. 61 - 79. New York : Newbury House, 1988.
- Canale, Michael and Merrill Swain. "A Theoretical Framework for Communicative Competence," in The Construction Validation of Tests of Communicative Competence. edited by Adrian S. Palmer, Peter J.M. Groot and George A. Trosper. p. 31 - 35. Washington, D.C. : Georgetown University, 1981.
- Carroll, Brendan J. "How to Develop Communicative Language Tests," World Language English. 1(1) : 35 - 38 ; October, 1981.
- _____. Testing Communicative Performance. Oxford : Pergamon, 1980.
- Clark, John L D. "Language Testing : Past and Current Status - Directions for the Future," The Modern Language Journal. 67(4) : 431 - 433 ; Winter, 1983.

- Cleary, Christopher. "Should Spelling Count in Dictation?" Modern English Teacher. 14(2) : 19 - 20 ; Winter, 1986 - 1987.
- _____. "Pragmatic Dictation : The Effect of a Double Exposure," System. 16(1) : 69 - 75 ; January, 1988.
- Cohen, Andrew D. Testing Language Ability in the Classroom. Rowley, Massachusetts : Newbury House, 1980.
- Crystal, David. A Dictionary of Linguistics and Phonetics. 2nd ed. Oxford : Basil Blackwell in Association with Andre Deutsch, 1985.
- Davies, Alan. "The Construction of Language Tests," in Testing and Experimental Method : Volume 4 of the Edinburgh Course in Applied Linguistics. edited by J.P.B. Allen and Alan Davies. p. 41 - 48. London : Oxford University Press, 1977.
- Davies, Alan. "Language Tests and Language Errors," in English Language Testing Report of RELC Fifth Regional Seminar Bangkok, 25 - 30 May, 1970. edited by Roy Chennier. p. 95 - 98. Singapore : Southeast Asian Ministers of Education Organization Regional English Language Centre, 1971.
- Dulay, Heidi C. and Marina K. Burt. "Should We Teach Children Syntax?," Language Learning. 23(2) : 245 - 257 ; December, 1973.
- _____. "Natural Sequences in Child Second Language Acquisition," Language Learning. 24(1) : 37 - 53 ; June, 1974.
- Proctor, Paul. Longman Dictionary of Contemporary English. Bunn Mill, Essex : Longman, 1978.
- Farhady, H. "New Direction for ESL Proficiency Testing," in Issues in Language Testing Research. edited by John W. Oller Jr. p. 253 - 257. Rowley, Massachusetts : Newbury House, 1983.
- Finocchiano, Mary. The Foreign Language Learner. New York Regents, 1973.
- _____. Foreign Language Testing. New York : Regents, 1983.

- Fischer, Robert A. "Measuring Linguistic Competence in a Foreign Language," International Review of Applied Linguistics in Language Teaching. 19(3) : 207 - 217 ; August, 1981.
- Fouly, Kamal A. and Gary A. Cziko. "Determining the Reliability, Validity, and Scalability of the Graduated Dictation Test," Language Learning. 35(4) : 555 - 565 ; December, 1985.
- Greenbaum, Sidney. Good English and the Grammarian. Hong Kong : Longman Group (FE) Limited, 1988.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York : McGraw-Hill, 1969.
- Harrison, Andrew. A Language Testing Handbook. Hong Kong : Macmillan Publishers Ltd., 1983.
- Heaton, J.B. Writing English Language Tests. London : Longman, 1975.
- Hecht, Karlheinz. "Testing Communicative Performance in Foreign Languages : Bringing the Strands Together," in Communicative Language Testing, edited by Peter S. Green. p. 99 - 107. Strasbourg : Council of Europe, 1987.
- Henning, Grant. A Guide to Language Testing : Development, Evaluation, Research. Cambridge, Massachusetts : Newbury House, 1987.
- Hill, L.A. "The Sequence of Tenses with 'If' - Clauses," in Selected Articles on the Teaching of English as a Foreign Language. p. 31 - 50. London : Oxford University press, 1967.
- Hughes, Arthur. Testing for Language Teachers. Cambridge : Cambridge University Press, 1989.
- Hymes, D.H. "On Communicative Competence," in The Communicative Approach to Language Teaching, edited by C.J. Brumfit and Keith Johnson. p. 5 - 26. London : Oxford University, 1981.
- Ingram, Elizabeth. "Attainment and Diagnostic Testing," in Language Testing Symposium, edited by Davies Alan. p. 70 - 76. London : Oxford University, 1968.

- Klein-Braley, Christine. "A Cloze is a Cloze is a Question," in Issues in Language Testing Research. edited by John W. Oller Jr. p. 218 - 219. Rowley, Massachusetts : Newbury House, 1983.
- Krashen, Stephen and others. "Difficulty Order for Grammatical Morphemes for Adult Second Language Performers Using Free Speech," TESOL Quarterly. 11(3) : 338 - 340 ; September, 1977.
- _____. Second Language Acquisition and Second Language Learning. Oxford : Pengamon Press, 1981.
- Lado, Robert. Language Testing. London : Longmans, 1961.
- Larsen-Freeman, Diane E. "The Acquisition of Grammatical Morphemes by Adult ESL Students," TESOL Quarterly. 9(4) : 409 - 419 ; December, 1975.
- Leech, Geoffrey and Svartvik, Jan. A Communicative Grammar of English. Singapore : Longman, 1986.
- Littlewood, William T. "What is Meant by 'Communication' in a Foreign Language?," in Communicative Language Testing. edited by Peter S. Green. p. 12 - 21. Strasbourg : Council of Europe, 1987.
- Madsen, Harold S. Techniques in Testing. New York : Oxford University Press, 1983.
- Marshall, Jon C. Essentials of Testing. Massachusetts : Addison-Wesley, 1972.
- Mehrens, William A. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. 2nd ed. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1978.
- Morrow, Keith. "Communicative Language Testing : Revolution or Evolution," in ELT Documents 111 Issues in Language Testing. edited by J. Charles Alderson and Arthur Hughes. p. 16 - 17. London ; The British Council, 1981.
- Munby, John. Communicative Syllabus Design. Cambridge : Cambridge University, 1978.

- Oller, John W. "Dictation as a Device for Testing Foreign-Language Proficiency," English Language Teaching. 25(3) : 254 - 259 ; June, 1971.
- _____. Language Tests at School. London : Longman Group Limited; 1979.
- _____. "Language Testing Today," English Teaching Forum. 14(3) : 24 - 27 ; July, 1976.
- _____. "Discrete-point Tests Versus Tests of Integrative Skills," in Focus on the Learner : Pragmatic Perspectives for the Language Teacher. edited by John W. Oller Jr. and Jack C Richards. p. 184 - 199. Rowley, Massachusetts : Newbury House, 1973.
- Quirk, Randolph and others. A Grammar of Contemporary English. London : Longman, 1972.
- Rea, Pauline M. "Language Testing and the Communicative Language Teaching Curriculum," in New Directions in Language Testing. edited by Y.P. Lee and others. p. 15 - 31. Oxford : Pergamon Press, 1985.
- Rees, Alun L.A. "Constructing a Discrete-Item Grammar and Vocabulary Test : Some Problems and Proposals," World Language English. 1(1) : 39 - 42 ; October, 1981.
- Richards, Jack, John Platt and Heidi Weber. Longman Dictionary of Applied Linguistics. Harlow, Essex : Longman, 1985.
- Savignon, Sandra J. Communicative Competence Theory and Classroom Practice. Massachusetts : Addison-Wesley, 1983.
- _____. "Dictation as a Measure of Communication Competence in French as a Second Language," Language Learning. 32(1) : 33 - 47 ; June, 1982.

- Spolsky, Bernard. "Language Testing - The Problems of Validation," in Papers on Language Testing 1967 - 1974. edited by Leslie Palmer and Bernard Spolsky. p. 147 - 153. Washington, D.C. : Teachers of English to Speakers of Others Languages, 1975.
- Stansfield, Charles W. "History of Dictation in Foreign Language Teaching and Testing," The Modern Language Journal. 69(2) : 121 - 127 ; Summer, 1985.
- _____. "Dictation as a Measure of Spanish Language Proficiency," International Review of Applied Linguistics in Language Teaching. 19(4) : 346 - 351 ; December, 1981.
- Swan, Michael. Practical English Usage. 15th ed. Hong Kong : English Language Book Society, 1988.
- Te, Huynh Dinh. "Translation in Language Testing," in English Language Testing Report of the RELC Fifth Regional Seminar Bangkok, 25 - 30 May, 1970. edited by Roy Cherrier. p. 141 - 144. Singapore : Southeast Asian Ministers of Education Organization Regional English Language Centre, 1971.
- Upshur, John A. "Functional Proficiency Theory and a Research Role for Language Tests," in Concepts in Language Testing. edited by Eugene J. Briere and F.B. Hinofotis. p. 75 - 99. Washington, D.C. : Teachers of English to Speakers of Other Languages, 1979.
- Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. New York : Harcourt, Brace & World, 1967.
- Widdowson, H.G. Teaching Language as Communication. London : Oxford University Press, 1978.

ภาคผนวก

ตัวอย่างข้อสอบที่มีข้อบกพร่องที่เนื่องมาจากความหมาย

1. The sun _____ sets in the east.

- a. sometimes   b. never
c. always   d. seldom

คำตอบทุกข้อถูกต้อง แต่คำตอบข้อ a, c และ d ถูกต้องทางไวยากรณ์ แต่ความหมายของทั้ง 3 ข้อนี้ ไม่เป็นไปตามความจริงในโลกปัจจุบัน คำตอบข้อ b มีความหมายถูกต้องตามความจริงในโลกปัจจุบัน

2. At the grocer's

"... They are tins of tomatoes. Do you want a tin?"

"No, thank you."

"Is that all, Mrs. Ford?"

"Yes, thank you. _____ (39) _____ to my house. Oh, and I want a dozen eggs, too, but don't send them. I'll carry them."

"We can send eggs, too." the grocer said. ...

- a. Would you like to send them
b. What would you like to send
c. Why don't you send them
 d. Would you please send them

คำตอบที่ถูกต้องคือ a, c และ d

a และ d หมายถึงการขอร้อง

c หมายถึงการแนะนำ

3. That young secretary will certainly make _____ a good wife.

- a. him   b. herself
c. her   d. his

คำตอบที่ถูกต้องคือ a, b และ c

26. Last Sunday I _____ three hours in the morning
_____ up the mountains.

- a. give / walking   b. took / to walk
c. used / to walk   d. found / walking
e. spent / walking

คำตอบที่ถูกต้องคือ b และ e ทั้ง 2 ข้อนี้ถูกต้องเพราะมีความหมายที่เหมาะสมในบริบทนี้

27. I will certainly meet you there _____ it rain.

- a. unless   b. however
c. because   d. in spite of
e. nevertheless

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ c เนื่องจากไม่มีบริบทที่ระบุแน่ชัดว่าความหมายที่ต้องการอย่างแท้จริงคืออะไร ฉะนั้น a และ c จึงเป็นความหมายที่เหมาะสมในบริบทนี้

28. My friend was going to call me as soon as he arrived
this morning, but he didn't call. He _____ the train.

- a. had to miss   b. would have missed
c. should have missed   d. must have missed

คำตอบที่ถูกต้องคือ a, b และ d ทั้ง 3 ข้อนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต

ข้อ a หมายถึงการบังคับ (Obligation)

ข้อ b หมายถึงการคาดคะเน (Prediction)

ข้อ d หมายถึงความจำเป็น (Necessity)

29. A : Let's have a volleyball tournament at the class
picnic.

B : No, let's play basketball. Then more students
can participate.

C : _____ ? I think more people would like that.

- a. How about soccer   b. Why don't you like takraw
 c. What playing golf   d. What's playing chess

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ b

ข้อ a ใช้ในการเสนอแนะ

ข้อ b ใช้ในการขอร้อง (Why not ใช้ในการขอร้องได้)

30. Stand _____ your sister so that I can see which of you is taller.

- a. behind   b. beside
 c. in front of   d. next

คำตอบที่ถูกต้องคือ a, b และ c เนื่องจากไม่มีบริบทที่แน่นอน ฉะนั้นทั้ง

3 ข้อนี้ จึงเป็นความหมายที่เหมาะสมในบริบทนี้

ตัวอย่างข้อสอบที่มีข้อบกพร่องเนื่องมาจากไวยากรณ์

1. She _____ a few pounds since then.
 a. had gained   (b.) has gained
 c. is gaining   d. was gaining

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ b

ข้อ a หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต และจบลงแล้วในอดีต

ข้อ b หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต และสิ้นสุดในเวลาปัจจุบัน

2. I've lost my pen. Please give me one of _____.
 a. it   b. mine
 c. you   (d.) yours

คำตอบที่ถูกต้องคือ b และ d เพราะคำสรรพนามที่ตามหลัง "of" ต้องใช้

Possessive pronoun b และ d คือ Possessive pronoun

3. They work for a company that's owned by _____.
 a. a relative of their   (b.) a relative of theirs
 c. some relative of theirs   d. relatives of them

คำตอบที่ถูกต้องคือ b และ c ข้อ c ถูก เพราะ some สามารถใช้กับ
 คำนามที่นับได้และเป็นเอกพจน์

4. CHOOSE THE WORD OR PHRASE WHICH IS NOT CORRECT.

She is the only girl who he has ever loved.

- (a)   (b)   (c)   (d)

คำถามข้อนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง เพราะ "who" คือ Relative pronoun
 ที่ทำหน้าที่เป็นประธาน หรือกรรม ของ Relative clause ได้ (who ทำหน้าที่เป็น
 กรรม)

5. Is that the man _____?
 a. that you talked about him   b. you talked about him
 c. who you talked about   (d.) you talked about

คำตอบที่ถูกต้องคือ c และ d "that" และ "who" คือ Relative pronoun ที่ทำหน้าที่เป็นประธาน ใน Relative clause ข้อ d ละ that ไว้

6. She borrowed his book, not _____.

- a. I
- b. me
- c. my
- d. mine

คำตอบที่ถูกต้องคือ a, b และ d คำตอบทั้ง 3 ข้อนี้ มีความหมายต่างกัน

ข้อ a She borrowed his book, not I. หมายความว่า She borrowed his book, and I didn't borrow his book.

ข้อ b หมายถึง I didn't borrow his book but she did.

ข้อ d หมายถึง She borrowed his book, not my book. (mine)

7. When I see a policeman I told him that I was lost. -

- (a)
- (b)
- (c)
- (d)

คำตอบที่ถูกต้องคือ a หรือ b เนื่องจากคำถามข้อนี้ไม่มีบริบทที่แน่นอนที่ระบุ ว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในปัจจุบัน หรืออดีต ดังนั้นถ้าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในปัจจุบัน ข้อ b คือ คำตอบที่ถูกต้อง (told ต้องเปลี่ยนเป็น will tell) และเมื่อเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในอดีต คำตอบที่ถูกต้องได้แก่ a (see ต้องเปลี่ยนเป็น saw)

8. A : What's matter?

B : Something strange happened to me, while I _____

last night.

- a. slept
- b. have slept
- c. am sleeping
- d. was sleeping

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ d

ข้อ a หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต

ข้อ d หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในอดีต และมี

อีกเหตุการณ์หนึ่งเกิดแทรกเข้ามา

หมายเหตุ ประโยคที่ถูกต้องควรเป็น What's the matter?

9. At eight o'clock yesterday morning, _____.

a. I did my homework   b. I had done my homework

(c.) I was doing my homework   d. I would do my homework

คำตอบที่ถูกต้องคือ a, b และ c เนื่องจากในคำถามข้อนี้ไม่มีบริบทที่แน่นอน
ดังนั้น ตัวเลือกทั้ง 3 ข้อนี้ จึงถูกต้อง แต่มีความหมายต่างกัันดังนี้

ข้อ a หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต และเสร็จสิ้นลงแล้วในอดีต

ข้อ b. Past perfect tense ใช้กับเหตุการณ์ในอดีตที่เพิ่งเกิดขึ้นในขณะที่

ที่พูด

ข้อ c หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในอดีต

10. Tom : What time can you come to the party?

Tom asked me _____.

a. if I could come to the party

b. when can I come to the party

c. what time I can come to the party

(d.) what time I could come to the party

คำตอบที่ถูกต้องคือ c และ d ข้อ c ถูกเพราะ คำพูดที่นำมากล่าววันนี้
จะเป็นจริงในขณะที่นำมากล่าวได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ Tense ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง

11. "When will you be off for Singapore?"

"_____."

a. I leave tomorrow

b. I hope to be left tomorrow

c. Tomorrow I hope to be left

(d.) I'll be leaving tomorrow

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ d

ข้อ a หมายถึง เหตุการณ์นี้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต Present simple

tense ใช้ในความหมายแผนการในอนาคต

ข้อ d Future progressive tense ใช้ในการถามที่ต้องการแสดงความ

สภาพเกี่ยวกับแผนการของบุคคลโดยบุคคลหนึ่ง

12. He _____ off the train while it _____.

- a. jump ... is moving   b. jumps ... is moving
 c. jumped ... was moving   d. jumps ... was moving

คำตอบที่ถูกต้องคือ b และ c เนื่องจากคำถามข้อนี้ไม่มีบริบทที่แน่นอน ดังนั้นเหตุการณ์นี้ จึงอาจเกิดขึ้นในปัจจุบัน หรือในอดีตได้

13. Alane likes exciting film, _____ does Bob.

- a. so   b. also
 c. neither   d. too

คำถามข้อนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง เพราะ "and" หายไป "so" จะเป็นคำตอบที่ถูกต้องเมื่อมี and (... and so does Bob.)

หมายเหตุ ในใจหทัย "film" ควรเติม "s"

14. He _____ to Japan on business once a year.

- a. go   b. is going
 c. goes   d. went

คำตอบที่ถูกต้องคือ c และ d เนื่องจากไม่มีบริบทที่แน่นอนในคำถามข้อนี้ ดังนั้นการกระทำนี้อาจเป็นสิ่งที่ทำเป็นประจำในปัจจุบัน หรืออดีต (Present habit or past habit)

15. Mrs. White's hair _____ every week.

- a. was set   b. is set
 c. setting   d. set

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ b เหตุผลเช่นเดียวกับข้อ 14.

16. The girl is singing the song _____.

- a. loud   b. loudly
 c. sweet   d. lazy

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ b คำ 2 คำนี้ทำหน้าที่เดียวกันคือ Adverb

21. Seri is far more intelligent than _____ students in the class.

- (a.) any other   b. any
c. other   d. another

คำตอบที่ถูกต้องคือ c ข้อ a ผิดเพราะ "any other" ต้องตามด้วยคำนามที่เป็นเอกพจน์

ข้อ c ถูกเพราะ "other" ตามด้วยคำนามพหูพจน์ได้ และหมายความว่า Seri ฉลาดกว่านักเรียนบางคนในห้องเรียน

22. The janitors _____ the classroom windows yet.

- a. don't open   (b.) haven't opened
c. aren't opening   d. didn't open

คำตอบที่ถูกต้องคือ b, c และ d

ข้อ b หมายถึง เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในอดีตและดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน

ข้อ c หมายถึง เหตุการณ์นี้ดำเนินอยู่ในขณะทีพูด

ข้อ d หมายถึง เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นแล้วในอดีต

23. If someone doesn't pay _____ electricity bill, _____ might end up without light.

- a. their - they   (b.) his - he
c. their - his   d. his - they

คำตอบที่ถูกต้องคือ a, b และ d เพราะ Personal pronoun ที่ใช้แทน Indefinite pronoun (someone, anyone ฯลฯ) คือ he, she หรือ they นิยมใช้เมื่อไม่ต้องการระบุว่า indefinite pronoun คำนั้น ๆ เป็นเพศใด

24. It is not quite clear whether it was his friend or _____ who had requested the favour.

- a. him   b. her
c. them   (d.) he

คำตอบทุกข้อถูกต้อง เพราะคำที่ตามหลัง it was ... สามารถใช้คำ

สรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน หรือกรรมได้ เพื่อทำหน้าที่เป็น Subject complement

25. On Sundays I usually go shopping or _____ something else _____.

a. make - interesting   b. do - interesting

c. make - interested   **(d.)** do - interested

คำตอบที่ถูกต้องคือ b   ข้อ d ผิดเพราะ something is interested ไม่ได้ (บางสิ่งบางอย่างรู้สึกสนใจไม่ได้) แต่เราใช้ something is interesting ได้ (บางสิ่งบางอย่างน่าสนใจ)

26. In the morning the buses _____ of people _____ to work and to school.

a. are full ... are going   **(b.)** full ... to go

c. are full ... going   d. full ... going

คำตอบที่ถูกต้องคือ c   ข้อ b ผิดเพราะ ไม่มีคำกริยา และ to go ไม่ได้มาจาก (who are) going

27. A : What do you think about our Prime Minister?

B : We consider _____.

a. he is "Man of the Year"   b. him to "Man of the Year"

(c.) him "Man of the Year"   d. "Man of the Year" to him

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ c

ข้อ a มาจากประโยค We consider (that) he is "Man of the Year."

ข้อ c มาจากประโยค We consider him (to be) "Man of the Year."

28. The prisoner _____ you saw yesterday is now free.

a. who   b. whom

c. which   **(d.)** that

คำตอบที่ถูกต้องคือ a, b และ d ทั้ง 3 คำนี้ Relative pronouns
ที่ใช้แทนกรรมในประโยค Relative clause

Directions : There are four underlined parts, marked a, b, c and d in each of the following. Choose the one that is not grammatically correct.

29. I'd rather they had given us some money than buying
a b c (d)

us those presents.

คำตอบที่ถูกต้องคือ c และ d

ข้อ c ต้องแก้เป็น "instead of"

ข้อ d ที่ถูกต้องคือ "bought"

30. The man with whom she sold the shaving cream made
(a) b c

the complaint.

d

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ b

ข้อ a "with whom" ผิด คำที่ถูกต้องคือ "to whom"

ข้อ b "sold" ผิด คำที่ถูกต้องคือ "bought"

31. He told me that he lives _____ Sukhumwit Road.
a. in (b.) on

c. at d. no word is needed

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ b คำบุพบท in และ on สามารถใช้ได้กับถนน

32. People in England used to _____ tea because it
doesn't do them any harm.

a. drink (b.) drinking

c. drinks d. drank

e. be drinking

คำตอบที่ถูกต้องคือ a ข้อ b ผิดเพราะ used to ต้องตามด้วย infinitive

33. This film was disappointing. It made the audience feel disappointed. The underlined sentence mean _____

- (a.) They were disappointed with this film.
- b. They disappointed this film.
- c. It was a disappointing film.
- d. They were disappointing this film.

คำตอบที่ถูกต้องคือ a และ c

ข้อ a หมายถึง คนดูรู้สึกผิดหวัง

ข้อ c หมายถึง ภาพยนตร์ทำให้คนดูผิดหวัง

34. _____ if you had run into the lamp-post?

- a. What will you have done
- (b.) What would you have done
- c. What would you do
- d. Would you do
- e. What will you do

คำตอบที่ถูกต้องคือ b และ c

ข้อ b หมายถึง สมมุติที่เป็นไปไม่ได้ในอดีต

ข้อ c หมายถึง สมมุติที่เป็นไปไม่ได้ในอดีต และทำให้เกิดผลที่เป็นไปไม่ได้

ในปัจจุบัน

35. What would you have done if your car _____?

- a. had ruined
- (b.) had been ruined
- c. was ruined
- d. was ruining

คำตอบที่ถูกต้องคือ b และ c

ข้อ b หมายถึง สมมุติที่เป็นไปไม่ได้ในอดีต

ข้อ c หมายถึง สมมุติที่เป็นไปไม่ได้ในปัจจุบัน

ข้อ c ถูกเมื่อ "since" หมายความว่า because

ข้อ e ถูกเมื่อ "since" ตามด้วยเวลา ซึ่งใช้ใน Present perfect

tense

43. Lop sometimes _____ hard.

a. work

b. works

c. worked

d. is working

e. to work

คำตอบที่ถูกต้องคือ b และ c

ข้อ b หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ข้อ c หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต

44. The noise _____ me wake up.

a. make

b. makes

c. made

d. was making

e. to make

คำตอบที่ถูกต้องคือ b, c และ d เนื่องจากในคำถามข้อนี้ไม่มีบริบทที่ระบุว่า เหตุการณ์นี้ควรจะเกิดขึ้นเมื่อไร

ข้อ b หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ข้อ c หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต

ข้อ d หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีกในอดีต

45. She is looking at _____ in the mirror.

a. her

b. she

c. hers

d. herself

e. herselfes

คำตอบที่ถูกต้องคือ a, c และ d

ข้อ a her หมายถึง บุคคลอื่น

ข้อ b hers หมายถึง her hair, her dress, her blouse ฯลฯ

ข้อ d Reflexive pronoun สามารถใช้ตามหลัง V + preposition ได้

ตัวอย่างของข้อสอบที่มีข้อบกพร่องเนื่องมาจากการพิมพ์

1. Have you read those _____ stories?

- a. new two detective   b. detective
 c. two new detectice   d. new detective two

คำตอบที่ถูกต้องคือ b ข้อ c ผิดเพราะ "detectice" พิมพ์ผิด (detective) ข้อ b ถูกเพราะ "detective" คือ คำคุณศัพท์ (Adjective)

2. Anong went out. She must _____ her homework.

- a. finished   b. shve finished
 c. finishing   d. have been finished

คำถามข้อนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง เพราะ "shve" ในข้อ b พิมพ์ผิด

3. She had _____ pretty face he could _____ stop himself _____ looking at her.

- a. sucha, not from   b. so, to, to
 c. so that, to for   d. too, to, for

คำถามข้อนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง เพราะข้อ a พิมพ์ผิด คำตอบที่ถูกต้องคือ such a, not, from

ตัวอย่างของข้อสอบที่มีข้อบกพร่องเนื่องมาจากการสะกด

1. _____ all advice, he started to climb the mountains during the storm.

- (a.) Contary to   b. Although
c. In spite of   d. Even if

คำถามข้อนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง เพราะ "Contary to" สะกดผิด คำที่ถูกต้องคือ "Contrary to "

2. _____ of this book is too difficult for some students to understand.

- a. Chapter twelth-   b. A twelth chapter
(c.) The twelth chapter   d. Twelth chapter

คำถามข้อนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องเพราะ "twelth" สะกดผิด คำที่ถูกต้องคือ "twelfth"

ตัวอย่างของข้อสอบที่มีข้อบกพร่องเนื่องมาจากความหมายและไวยากรณ์

1. The little girl was very _____ when her father promised to buy her a doll.

- (a.) exciting   b. excitable
c. excite   d. excited

คำตอบที่ถูกต้องคือ b และ d ข้อ a ผิดเพราะ เด็กผู้หญิงน่าตื่นเต้นไม่ได้ (ผิดเพราะไวยากรณ์)

ข้อ b หมายถึงเด็กผู้หญิงตื่นเต้นง่าย

ข้อ d หมายถึงเด็กผู้หญิงรู้สึกตื่นเต้น

ข้อ b และ d ถูกเพราะเป็นความหมายที่เป็นไปได้ในบริบทนี้

2. Jane was delighted to be elected _____.

- a. the president   (b.) being president
c. a president   d. president

คำตอบที่ถูกต้องคือ a, c และ d ทั้ง a และ c ถูกเนื่องจากความหมาย

ข้อ a แสดงความหมายว่ามีประธานาธิบดีคนเดียว

ข้อ c แสดงความหมายว่ามีประธานาธิบดีมากกว่าหนึ่งคน

ข้อ b ผิดเพราะไวยากรณ์ "elect" ตามด้วย -ing form ไม่ได้

ข้อ d ถูกเพราะเราสามารถละ "article" ได้ เมื่อกำนามนั้นตามหลัง

elect, appoint

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวดาเรศ ไชลิวสกุล
เกิดวันที่ 5 เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช 2506
สถานที่เกิด อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 23 ซอยพร้อมพรรณ 3 เขตห้วยขวาง จังหวัด
กรุงเทพฯ 10400
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนนัยคณภูมิวิทยาคาร อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย
จังหวัดมหาสารคาม 44110

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2524 เติร์ยมอดุมศึกษา (แผนกวิทยาศาสตร์) จาก
โรงเรียนศรีอยุธยา
พ.ศ. 2528 กศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทภาษาศาสตร์)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2533 กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา) จากมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การวิเคราะห์แบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษที่ครูสร้างขึ้น
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในประเทศไทย

บทคัดย่อ

ของ

ดาเรศ โขสิ่วสกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา

กันยายน 2533

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อหาจำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และไม่มีข้อบกพร่อง ศึกษาลักษณะ และสาเหตุของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบที่ครูสร้างขึ้นใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างคือ แบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษ ที่ครูสร้างขึ้น และใช้สำหรับประเมินผลปลายภาคเรียน ในปีการศึกษา 2531 - 2532 ของรายวิชา อ.411 - 412, อ.513 - 514 และอ.615 - 616 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ระดับชั้นละ 1 ชุด จำนวน 120 ชุด จากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานการศึกษาเอกชน จำนวน 40 โรงเรียน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า ข้อสอบที่นำมาวิเคราะห์มีจำนวน 3,125 ข้อ มีข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง 1,276 ข้อ หรือร้อยละ 40.83 ไม่มีข้อบกพร่องร้อยละ 59.17 ในจำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง แยกได้ 4 ลักษณะ คือ มีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ ร้อยละ 76.64 ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องร้อยละ 11.68 ผู้เฉลยเลือกคำตอบผิดร้อยละ 9.72 และผู้เฉลยเลือกคำตอบผิดและมีคำตอบที่ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบร้อยละ 1.96

สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องมีดังนี้ ไวยากรณ์ 68.89% ความหมาย 23.51% คำถามไม่ถูกต้อง การพิมพ์ การสะกด และเครื่องหมายวรรคตอน 4.3% ทั้งความหมายและไวยากรณ์ 2.04% ความสัมพันธ์ต่อเนื่องของข้อความ 0.24% และอื่น ๆ 1.02%

สรุปได้ว่า แบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษหลัก ที่ครูสร้างขึ้นยังมีข้อบกพร่องปรากฏอยู่มาก ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความช่วยเหลือแก่ครู เพื่อให้จำนวนข้อบกพร่องในแบบทดสอบลดลง หรือควรรีบนำแบบทดสอบรูปแบบอื่น ๆ มาใช้ทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์

AN ANALYSIS OF TEACHER-PRODUCED MULTIPLE-CHOICE ENGLISH
GRAMMAR FINAL TESTS AT THE UPPER SECONDARY LEVEL IN THAILAND

AN ABSTRACT
BY
DARES CHOSIWASKUL

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Linguistics
at Srinakharinwirot University
September 1990

The purposes of this study were to analyze the frequency of faulty and non-faulty items and to investigate the characteristics and the causes of such faults in teacher-produced multiple-choice English grammar tests used in Thai upper secondary schools.

The samples of this study were to one hundred and twenty multiple-choice English grammar final tests produced by teachers of forty Thai upper secondary schools under the supervision of Office of the Private Education Commission and Department of General Education for use in courses E. 411 - 412, E. 513 - 514 and E. 615 - 616, Mathayom 4 to 6 in Academic Years 1988 - 1989 and 1989 - 1990, each school providing one test from each level. Schools were randomly selected by purposive sampling. Percentages were used to analyze the data.

The results of this study show that of a total 3,125 items, 1,276 or 40.83% items are faulty and 59.17% items are non-faulty. The characteristics of such faults are : more than one correct answer (76.64%); no correct answer (11.68%); selection of the wrong answer by the test writer (9.72%); and selection of the wrong answer by the test writer and more than one correct answer. (1.96%)

The causes of such faults are grammar (68.89%), semantics (23.51%), mistyping and other clerical errors (4.3%), semantics and grammar (2.04%), discourse (0.24%) and miscellaneous (1.02%)

Results indicate a high percentage of faulty items, which indicates that remedial action is needed to reduce the number of

faulty items and which suggests that other testing techniques may be more appropriate to test grammatical competence.